

Je tvoj život hodný Evanjelia?

63-0630E, Jeffersonville, IN
(IS YOUR LIFE WORTHY OF THE GOSPEL?)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Je tvoj život hodný Evanjelia?

(IS YOUR LIFE WORTHY OF THE GOSPEL?)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 30.6.1963 v Jeffersonville, IN

¹ Zostaňme len na chvíľu stáť, zatiaľ čo skloníme svoje hlavy a pozrieme sa k Pánovi. Ak sú tu nejaké prosby, ktoré by mali byť spomenuté pred Bohom, či by ste len teraz v tejto chvíli pozdvihli takto svoju ruku k Nemu a držali v srdci to, čo chcete?

² Náš nebeský Otče, sme vďační za ďalší deň. A teraz sa to začína završovať; bude to históriou. Služby z dnešného rána sú už skončené. Slová, ktoré boli povedané, sú vo vzduchu, na páske, a jedného dňa to budeme musieť stretnúť. Bude to musieť byť buď správne alebo nesprávne. A my veríme, že je To správne, lebo je To Tvoje Slovo.

³ No, modlíme sa, aby si nám dnes večer dal tie prosby, ktoré prosíme. S rukami, ktoré pozdvihujeme, prosíme za želania, o ktorých si Ty vedel, že ich potrebujeme a o čo prosíme. Tak sa modlíme, aby si nám odpovedal, Pane, a dal nám túžby nášho srdca; to je, ak to môžeme použiť na to, aby sme Ťa ctili. Daj to, Pane.

⁴ Uzdrav chorobu v našom strede. Vezmi preč všetok hriech a neveru. Daj znovu dnes večer nám z Tvojej porcie Tvojich požehnaní, Pane, ako rozjímame nad Slovom a časom, v ktorom žijeme. Zišli sme sa spolu, Otče, kvôli žiadnemu inému zámeru, iba aby sme sa pokúsili naučiť, ako žiť lepšie a žiť bližšie Tebe. Lebo vidíme, že ten deň sa blíži, a musíme sa spolu zhromaždiť mnohokrát a vziať od Teba inštrukcie. Daj to, Otče, v Ježišovom Mene. Amen. Môžete si sadnúť.

⁵ Viem, že je hrozne teplo a miesto je celé preplnené, tak ako je; a tak je nám ľúto, že nemáme žiadnu klimatizáciu. A ja... Možno to bude... Sú dve veci, ktoré chcem pre zbor urobiť hneď ako sa budem môcť dostať späť, tak ako chcem, ak sa budem môcť príhodne vrátiť na zhromaždenia. Chcem, aby bol klavír umiestnený tak, že klavirista sa bude pozeráť oproti zhromaždeniu. Chcem, aby boli organ a klimatizácia na tejto strane, potom sa budem cítiť tak, že by to mohlo byť. A tak sme... Budeme veriť Pánovi a vedieť, že On nám to dá.

⁶ Myslím, že mi povedali, že brat Hickerson to práve vybral z toho časopisu. Položil to tam vzadu na môj stôl. To je tá konštelácia Anjelov, ktorá je v časopise, o ktorej sme hovorili. Vidíte ten pyramídový tvar?

Pozrite sa na toho na tejto strane, to špicaté krídlo a ako vychádza s takto vypnutou hrud'ou, ten po mojej pravici, ako som hovoril spoza tejto istej kazateľne pred mesiacmi a mesiacmi a mesiacmi. Vidíte? Tam to je. A časopis „POZRI“ a časopis „ŽIVOT“, to má, májové vydanie, zo 17. mája, myslím, že je to (Je to tak?), vydanie zo 17. mája. Pani Woodová mi dnes hovorila, že mnohí jej volali a pýtali sa... Je to v májovom vydaní, 17. mája.

⁷ Je to tajomný oblak. Oblak je dvadsaťšesť míľ vysoko a tridsať míľ široký. A to je to, o čom sme tu hovorili. A to je to, kde zostúpili tí Anjeli Pánovi a zatriasli tým miestom, a celý... Znelo to hlasnejšie...

⁸ Viem, že je jeden človek, ak... Myslím, že brat Sothmann, videl som ho niekde pred chvíľou, on je tu, stál (áno, rovno tam vzadu), stál nablízku, keď sa to stalo. Myslím, že som nebol príliš ďaleko od neho; len som ho videl, snažil som sa mu mávať (lenže som mal jeho ďalekohľad), že tie zvieratá, na ktoré sme poľovali, neboli na tomto kopci. No, išiel som na iný kopec. Našiel som ich deň predtým a povedal som im, kam majú ísť. A išiel som tu, kde, keby šli touto cestou, len by som vystrelil do vzduchu a zahnal ich späť tým smerom, aby mohli dostať svoje zvieratá. Tak... Boli to javelíny (niečo ako malé diviaky).

⁹ A tak, išiel som na túto stranu, a oni neboli, neboli na druhej strane. Videl som, ako brat Fred vyšiel, a oni tam neboli. Vrátil sa a brat Norman išiel hore na kopec. A ja som sa obrátil, išiel som dolu do malej rokliny a išiel som hore, len ja sám, okolo jeden a pol míle cez nejakú skutočnú, drsnú krajinu. A zastavil som sa a len som sa obzeral okolo. Deň už pokročil, oberal som tie, ako to tam nazývame, kozie hlavy, niečo ako pichliače, oberal som ich z mojich nohavíc, presne ten istý druh, ktorý som sa videl robiť, keď som tu bol a hovoril som vám o videní asi šesť mesiacov predtým, ako sa to stalo. A povedal som, „To je zvláštne. A pozrel som sa, ako dokonale na sever som od Tusconu, tak trochu severovýchodne, to robí...“ Tuscon, pamätáte sa, že som povedal trochu juhozápadne. A povedal som, „To je zvláštne.“ A díval som sa takto na tie pichliače, oberajúc ich z mojej, mnoho z nich, z mojej nohavice. Ak ste tam nikdy neboli, je to púštna krajina. To vôbec nie je také ako toto. Okolo dvadsaťkrát jasnejšie, a žiadne stromy a veci ako sú tu, len kaktusy a piesok.

¹⁰ Tak som sa len na to takto díval. Len som pozdvihol svoje oči; okolo, povedal by som, pol míle odo mňa som videl celé stádo javelín, ležiac, vychádzajúcich na koniec, kde jedli nejaké byliny. A myslel som si, „Teraz, ak by som tam len mohol dostať brata Freda a brata Normana,

to je práve to miesto.“

¹¹ A ten večer predtým, ako bol Duch Svätý tak ohromný v tábore, že mi hovoril veci, ktoré sa stali a udiali, musel som vstať a odísť z tábora. A potom v to ďalšie ráno som išiel tam hore, a začal som... Povedal som, „No, ak by som sa mohol dostať k bratovi Fredovi, prevediem ho okolo tejto hory,“ čo bolo okolo míle týmto smerom. Musel som ísť okolo dve míle, alebo ho radšej vyzdvihnúť, možno tri, späť týmto smerom, dolu týmto, čo my nazývame kozí chrbát, vyjsť takto hore, hore po vrcholoch tých drsných, zubatých hôr a prejsť týmto smerom, prejsť krížom a strihnúť to tadeto a ísť dolu týmto smerom a vyzdvihnúť ho. A potom by sa musel dostať k úpätiu kopca, aby vzal brata Normana, čo by bolo pravdepodobne štyri alebo päť míľ, potom sa dostať späť. A išiel som položiť malý kúsok servítky, ktorú som išiel zavesiť tam na kus kríka, aby som si označil, na ktorý hrebeň mám ísť, keď sa budem vracieť.

¹² A práve som prešiel malý hrebeň, kde bolo mnoho neotesaných skál, a tam zostupuje jelení chodník na druhej strane, ó, štyridsať, päťdesiat yardov pod útesom. A to bolo, ó, bol už deň. Povedal by som 8 hodín, alebo 9, nemyslíš, že tak nejako, brat Fred? Možno okolo 9-tej hodiny, tak nejak? Bežal som rýchlo na túto stranu, aby ma tie javeliny nevideli. Sú to diviaky, viete, a sú riadne desivé.

¹³ Tak som išiel týmto smerom na ten kopec, a skrátíl a začal som bežať hore na kopec, a bežal som len malým, ako to nazývame, psím poklusom; a zrazu sa celá krajina rozozvučala. Nikdy som nepočul taký strašný výbuch. Proste to zatriaslo a skaly sa rúcali. A cítil som sa ako, musel som vyskočiť päť stôp od zeme, tak nejako. To ma tak vystrašilo. A myslel som si, „Ó...“ Myslel som si, že som zostal zastrelený, že niekto... Mal som na sebe čierny klobúk. Myslel som si, že si možno mysleli, že je to javelina, ktorá beží hore na kopec, že ma niekto zastrelil. Išlo to tak nahlas takto rovno na mňa. Potom zrazu niečo povedalo, „Pozri hore.“ Tam to bolo. Potom mi povedal, „To je otvorenie tých Siedmich Pečatí; vráť sa domov.“ Tak tu prichádzam.

¹⁴ Stretol som brata Freda a brata Normana asi o hodinu neskôr, keď som ich našiel, a boli vzrušení a rozprávali o tom. A tam to je. Veda hovorí, že je nemožné pre akýkoľvek druh hmly alebo niečoho, aby sa dostala tak vysoko, mračno, para. Vidíte, to pôjde len... Nevedel som.

¹⁵ Ja... my, keď ideme za oceán, cestujeme deväťtisíc stôp; to je nad búrkami. To je priemerne okolo štyri míle. A povedzte, povedzme, možno je to pätnásť míľ, až kým už viac nedostanete žiadnu paru. Ale toto bolo dvadsaťšesť míľ, a visela tam celý deň. Vidíte? Oni nevedia,

čo to je. Ale vďaka Pánovi, my áno. Ďakujem, brat Hickerson. Nechám si to tam na mojom stole, a keď napíšu knihu, no, potom to môžeme mať.

¹⁶ Mám tu malú poznámku, ktorú mi dali... Myslím, že to bol nárast v našom počte, odkedy som tu bol naposledy. Myslím, že sa volá... Prinajmenšom meno jeho otca je David West. A má tu malého chlapca, ktorého chcú odovzdať Pánovi. Je to tak? Bolo to na dnes večer, alebo to bolo na stredu večer. Ja neviem, to má... Dnes večer? To je dobre. Nuž, čo keby... Ty si Dávid, však? To je to, čo som si myslel, že si. V poriadku, čo takto priniesť toho malého chlapca hore, keby naša sestra prišla k tomuto klavíru a začala nám pieseň „Prineste maličkých.“ Pastor, keby prišiel sem hore, a odovzdáme tohto malého chlapca Pánovi.

¹⁷ No, snažíme sa to dodržiavať podľa Písma. Toto je tvoj vnuk, brat West... To vyzerá ako nemožné, však? Sestra Westová, čo si o tom myslíš, ne... Viete, čo si myslím? Viete, ja som tiež starý otec. To mi pripomína brata Demosa Shakariana. Stál pred veľkým zástupom ľudí. A on všetko popletie, ako ja, viete. On tam stál; povedal, „Viete,“ povedal, „povedal som Rose, že cítim (to je jeho žena),“ povedal, „cítim sa oveľa starší, odkedy som starou mamou.“ Povedal, „Ó, mal som na mysl starým otcom.“ (Obecenstvo sa smeje.)

¹⁸ Viete, ja... Nie si sám, brat West, je ich tu veľa. A to je v poriadku. Myslím, že si naozaj môžeme ceniť naše vnúčatá. Toto ne... dúfam, že toto neznie zle, ale môžeme mať na nich viac času, verím, ako sme mali s našimi deťmi. A opýtal som sa minule manželky, povedal som, „Iste, na chvíľku ich miluješ a vrátiš ich späť ich matke a ideš ďalej.“ Nuž...

¹⁹ Mám tam vzadu malého vnuka. On hovorí, „Dedko, káž, dedko, káž!“ A minulú nedelňu večer vybrali obeť a nechali ich ležať na stole, a priniesli ho tam vzadu. A počul ma cez mikrofón; povedal, „Dedko, káž, dedko, káž!“

A Billy povedal, „Áno, tam hore.“

A on povedal, „Nie.“ A tie obeť sa rozsypali po celej podlahe. On chcel ísť sem, viete. A on na mňa vždy vykrikuje, viete. Vidí ma na zhromaždení a bude vykrikovať, „Dedko, káž.“...?... Tak ja viem, že sú rozkošní.

^{19a} Povedz, som zvedavý, či by som si mohol požičať trochu z tých vlasov? Vidíte, on ich práve teraz nepotrebuje; ja áno. Ako sa volá? Dávid Jonatán, nie je to nádherné meno? Nuž, dúfam, že jeho život

bude ako tých, po ktorých je pomenovaný, Dávid, kráľ Dávid, na ktorého tróne má sedieť Kristus, a tiež Jonatán, milovaný priateľ.

Poviem vám, sú to milí malí chlapci. Veľmi si ich ceníme.

No, on sa zobúdz, a môže kričať „Amen“ tak dobre ako ostatní, viete, tak sa tým jednoducho nenecháme vyrušovať. Odovzdávame ho Pánovi.

Myslím, že je to silne sladké, mať mladý pár, ktorému Boh dal do starostlivosti malého chlapca ako tento, a prišli, aby ho odovzdali Pánovi. A keď to robíte, to ukazuje, že nie ste, že dávate späť Bohu to, čo vám Boh dal. Nech ho Boh žehná.

^{19b} No, ak ho chcete držať... Myslím, že možno matka by ho mohla držať trochu lepšie ako ja. A čo keby sme na neho položili svoje ruky. Urobíte to radšej? Lebo ja sa bojím, aby som ho nepustil, nezlomil alebo niečo iné, viete. Vždy sa bojím, aby som ich nezlomil, viete. Moja, moja... Méda sedí tam vzadu. Myslím, že toto je jedna práca na pódiu, ktorú mi trochu závidí, viete. Ona rada drží... No, pozrite sa sem, on sa ide na mňa pozrieť. On je milý chlapík. Tak veru. Možno ho môžem podržať. Som zvedavý? (Obecenstvo sa smeje.) Ó, sestra, dúfam, že nespadne. Ty si... Nie je to rozkošné? Ďakujem. Ako sa máš? No, aké sladké.

^{19c} Skloňme svoje hlavy. Pane Ježišu, pred mnohými rokmi, keď sa zrodilo kresťanstvo vo forme Muža, zvaného Kristus, pomazaného Mesiáša, Ježiš bolo Jeho Meno... Ľudia nosili svoje malé nemlúvňatá k Nemu, aby na ne mohol položiť Svoje ruky a požehnať ich. A On povedal, „Nebráňte maličkým prichádzať ku Mne, a nezakazujte im, lebo takých je Nebeské Kráľovstvo.“ Tento milý malý pár, ich starí rodičia a oni boli skutoční nasledovníci Slova.

Pane Ježišu, prinášam a držím Ti dnes večer, pastor a ja, tohto milého Davida Jonatána Westa. Dávam ho Tebe. Od matky a ocka, predkladám ho Tebe, Pane, pre zdravie, silu, dlhý život služby, aby ctí Boha Všemohúceho, ktorý ho priniesol na tento svet.

Nech požehnania Božie spočinú na ňom. Nech Duch Svätý spočinie na tomto dieťati; a ak bude zajtrajšok, nech nesie Evanjelium, ktoré jeho rodičia a starí rodičia dnes tak uchovávajú v srdci.

Daj to, Pane. Teraz, v Mene Ježiša Krista, dávam Ti toto dieťa v odovzdaní jeho života. Amen.

^{19d} Myslím, že chcú urobiť fotku toho malého chlapca. Ja som tiež vyskočil.

Nech ťa Boh žehná, sestra. Nech vždy miluješ a uchovávaš v srdci Pána Ježiša, a nech je malý chlapec vychovávaný v napomínaní Božom, a máte nádherného malého chlapca, som si istý. Nech je Boh s vami.

²⁰ Myslím, že mu spadol jeho malý cumlík. Našli ho?

Ó. No, spievajme tú malú pieseň, „Prineste maličkých.“ Všetci teraz spolu pre malého chlapca. (V poriadku, sestra.)

Prineste maličkých,
prineste k Ježišovi.

Nepoznám lepšie ruky, do ktorých ich vložiť, a vy? Ruky Pána Ježiša...

²¹ No, viem, že je tam vonku teplo. A chcem povedať správcovi, môjmu bratovi Docovi, alebo tým ostatným, ktorí sa o to starajú, niektoré sestry si ničia sukne na tom masťnom, čo je na kresle. Koľké to na nich máte? Viem, že je tam moja žena, moje dve dcéry, malá Betty Collinsová, pani Beelerová, niektoré z nich... Je tam niečo masťné. Keby si sa na to pozrel, Doc, keď môžeš. Je to... Myslím, že je to tam, kde ony... Je to olej alebo farba alebo niečo také rovno tam, kde sa to skladá hore a dolu, tie sedadlá. A to nie je to? Nuž, ja potom neviem, čo to je. Niečo, práve som... Bolo mi to spomenuté a povedal som, že to len spomeniem Docovi. V poriadku.

No, modlitebné zhromaždenie v stredu večer... [Brat Branham hovorí s bratom Neville – pozn.prekl.] Je tam niekto... Oznamil si, urobil si svoje oznámenia, brat Neville? Je všetko oznámené?

²² No, ak bude Pán chcieť, budúcu nedeľu ráno chcem hovoriť na tému obžaloby tejto generácie za ukrižovanie Krista. A poviete, „Táto generácia to nemohla urobiť.“ Zistíme, či to urobili alebo nie, podľa Slova.

²³ Takže, budúcu nedeľu ráno, ak bude Pán chcieť. Ak nie... Ak sa niečo vyskytne... Taktiež by som mal byť v Houstone tento týždeň na konferencii a to mi zaberie až do nedele. Tak ja neviem, či budem môcť alebo nie. Ale máme ešte pár nediel, ktoré môžeme využiť, pred tým, každopádne, a potom ja...ideme do Chicaga na konferenciu alebo zhromaždenie v Chicagu posledný týždeň v tomto mesiaci. A potom musím zobrať rodinu naspäť do Arizony, lebo sa im skončia prázdniny a deti sa musia vrátiť do školy.

²⁴ No, koľkí z vás sa tešili z prečítaného Slova a z požehnaní Pánových. Všetci sa tak veľmi tešíme.

²⁵ No, je teplo, a viem, že niektorí z vás, čo ste tu, sa dnes večer vraciate domov. Vedel som, že brat Rodney a Charlie a ostatní musia šoférovať dlhé vzdialenosti. A počkajte chvíľu, vy ste na dovolenke, nie? Nuž, počul som, že idete na rybačku. Pán nepridáva človeku čas, keď je na rybačke; vy vôbec nestarnete, keď chytáte ryby. Tak teraz, vy dievčatá, choďte s nimi. Vidíte? A ja prídem dolu a pripojím sa k vám, ak budem môcť. A viete, dobrý Pán, povedali, nepridáva človeku čas, keď je na rybačke. Pridáva, keď sa cítite celý zamotaný. To je najlepšia vec, pri ktorej sa dá relaxovať, akú som kedy vo svojom živote našiel, to je ísť na rybačku.

²⁶ Mal som raz malú kartičku od pána Troutmana. Pamätá sa niekto na pána Troutmana, mraziarenská spoločnosť v New Albany? Mal malú kartičku, na ktorej bolo napísané, „Na rybačke.“ On prišiel a povedal, „Človek, ktorý má... Každý človek, jeho brat je na rybačke. S pomocnou rukou, oni vždy boli „na rybačke“. Mal okolo osem alebo desať rôznych vecí, potom, keď sa dostal dolu, povedal, „Človek je bližšie k Bohu, keď je na rybačke.“ Tak myslím, že to je presne tak. „Bohatí a chudobní sú všetci rovnakí, keď sú na rybačke. (Vidíte?). Pomocná ruka, oni vždy požičajú, na rybačke.“ A všetko bolo o „rybačke.“

²⁷ Nuž, poviem vám, iná rybačka, ktorú som robil počas posledných 33 rokov, bolo chytanie ľudských duší. Nech nám Pán pomôže získať každého, koho môžeme nájsť.

²⁸ Teraz, dnes večer, toto sa nahráva... Teraz, dnes ráno, ak je tu Jim, alebo nahráva, myslím, na pásku, niekto ma na to upozornil, povedal som, „Druhý Exodus.“ Nemyslel som druhý; je to Tretí Exodus. Duch Svätý vo forme Ohnivého Stĺpu, Boh prichádzajúci dolu v manifestácii, priniesol prvý exodus a naspäť, vyviedol Izrael z Egypta. Druhý Exodus bol Kristus vyvádajúci cirkev z Judaizmu. A tretí exodus je, keď ten istý Ohnivý Stĺp berie Nevestu z cirkvi. Vidíte? Von z prirodzeného, von z duchovného, a duchovné von z duchovného, tieto tri. Vidíte? Vlastne duchovné von z cirkvi, a potom dostaneme tie tri, tri veky toho.

²⁹ No, dnes večer som chcel nahráť ďalšiu pásku, a volalo by sa to: „Je tvoj život hodný Evanjelia?“ Pravdepodobne to nebude trvať dlho, mám tu len niekoľko miest Písma a poznámok. Ale najprv chceme čítať Božie Slovo. Predtým, ako to urobíme, skloňme len na chvíľu naše srdcia pred Ním.

³⁰ Pane Ježišu, každý muž, fyzicky, alebo žena, alebo dieťa, môže

obracat' stránky tejto Biblie, ale nie je nikto, kto by To mohol zjaviť okrem Teba. Modlím sa, Pane, aby si vzal tento text, ako je položený na mojom srdci, aby si ho poslal medzi národy pre ľudí, aby mohli vedieť, aký druh života sa od nich vyžaduje, aby žili, lebo tak mnohí sa ma pýtali: „Je kresťanský život životom služby cirkvi? Je to pomáhanie chudobným, núdznym? Alebo je to neustále členstvo? Je to oddanosť cirkvi?“ a podobné otázky. A, Otče, nech príde správna odpoveď dnes večer skrze tieto slová, ako sa ich usilujeme priniesť ľuďom. V Mene Ježiša Krista to prosíme. Amen.

³¹ Tak, otvorte si svoje Biblie v Knihe sv. Lukáša, a začneme v 14.kapitole a 16.verši, čítať niekoľko miest Písma ako základ, ako pozadie pre to, čo sa budeme snažiť vymedziť na týchto od tridsať do štyridsať minút. No, 16.verš 14.kapitoly sv. Lukáša...

Ale on mu povedal: Nejaký človek urobil veľkú večeru a pozval mnohých.

A v hodinu večere poslal svojho sluhu, aby povedal pozvaným: Poďte, lebo je už všetko hotové.

Ale oni sa začali všetci jednomyselne vyhovárať. Prvý mu povedal: Kúpil som pole a musím vyjsť a vidieť ho. Prosím ťa, omluv ma!

A iný povedal: Kúpil som päť párov volov a idem ich zkúsiť. Prosím ťa, omluv ma.

A zase iný povedal: Oženil som sa, a preto nemôžem prísť.

A sluha navrátiac sa zvestoval to svojmu pánovi. Vtedy sa rozhneval domáci pán a povedal svojmu sluhovi (Všimnite si, to nie sú sluhovia, sluha!):

Vyjdí rýchle do ulíc a uličiek mesta a uveď sem chudobných, chromých, krivých a slepých!

A sluha povedal: Pane, stalo sa, jako si nariadil, a ešte je miesto.

A pán povedal sluhovi: Vyjdí na cesty a medzi ploty a prinúť vojsť, aby sa naplnil môj dom!

Lebo hovorím vám, že niktorý z tamtých pozvaných mužov neokúsi mojej večere.

³² No, všimli ste si, tam boli tri potiahnutia alebo tri zvraty toho, keď

vyšli prvýkrát a zavolali tých, ktorí boli pozvaní, aby prišli, a oni to neurobili. Tak tam vyšla uzdravovacia kampaň, vyšla von, aby získala slepých a chromých. A stále bolo miesto, tak on vyšiel von a prinútil dobrých, zlých a ľahostajných, že by mali vojsť.

³³ No, čítate iné podobenstvo tohto, niečo na spôsob toho, v Matúšovi 22:1-10, ak si to chcete neskôr prečítať. Ale ja som vybral túto tému odtiaľ: „Je tvoj život hodný Evanjelia?“

³⁴ No, Ježiš tu hovorí, že človek sa stále snažil vyhovoriť, aby neprijal Božie Slovo Jeho pozvania. Hoci im to bolo pevne potvrdené, že je to Jeho večera a Jeho pozvanie, ale človek sa neustále vyhovára. A keď čítate sv. Matúša 22, zistíte, že aj tam sa vyhovárali.

³⁵ A pokúšali sa... Išlo to počas všetkých vekov. Išlo to späť do toho veku, a On povedal, že nejaký človek ich najal a mal vinicu, a nachádzame to podobenstvo, a ako poslal svojich sluhov, aby priniesli úrodu z tejto vinice. Prvý sluha prišiel, čo oni urobili? Vyhodili ho von. Ďalší sluha prišiel, tiež ho ukameňovali. A vyhodili sluhu za sluhom, krutí ľudia. Nakoniec poslal kráľ svojho syna. A keď prišiel jeho syn, zisťujeme, že oni povedali, „Toto je dedič; zabijeme ho, potom budeme mať všetko.“ Potom im Ježiš povedal, „Kráľ poslal a zabil tých vrahov a podpálil ich mesto.“

³⁶ No, vidíme, že keď Boh dáva človeku pozvanie a, aby niečo urobil alebo prijal pozvanie, ktoré mu dal, a on to odmieta, potom nezostáva nič iné, keď milosť je odmietnutá, ako súd. Keď vystúpите spoza hraníc milosti, potom zostáva len jedna vec, a to je súd. A zisťujeme, že človek to robil vo všetkých vekoch. Stalo sa to takmer v každom veku v Biblii.

³⁷ Keď Boh poslal Noeho, Svojho služobníka a urobil cestu úniku pre všetkých ľudí, ktorí chceli byť zachránení... Ale ľudia sa len smiali a pohrdali Noem. Ale Boh urobil cestu, ale oni sa vyhovárali. To nebolo v súlade s ich moderným myslením. To neurobilo, to nebol spôsob, akým to oni chceli. Tak sa vyhovárali v dňoch Noeho.

³⁸ Oni sa vyhovárali vo dňoch Mojžiša. Vyhovárali sa vo dňoch Eliáša. Vyhovárali sa vo dňoch Krista, a vyhovárajú sa dnes.

³⁹ No, On hovorí priamo k Izraelu, tým, ktorí boli pozvaní na hostinu, a ja by som to tiež aplikoval dnes na ľudí, cirkev, ktorá bola pozvaná, aby prišla na hostinu, a neurobí to, duchovnú hostinu Pánovu... A oni to neurobia; oni to nechcú urobiť. Oni majú iné veci na práci. Vyhovárajú sa.

⁴⁰ No, ak by Izrael pred dvetisíc rokmi prijal pozvanie, ktoré dostali,

neboli by na tom tak, ako sú dnes. Pred dvetisíc rokmi Izrael odmietol pozvanie, aby prišiel na svadobnú večeru. A oni to odmietli a šli na súd. Ale ako povedal Ježiš, oni ukameňovali a zabili prorokov, ktorí k nim boli poslaní, tým, že sa vyhovárali.

⁴¹ No, tie výhovorky, ktoré robili v každom dni... Zisťujeme, že vo dňoch Ježiša sa On nepripojil k žiadnej z nich. Oni povedali, „Kedy sa toto tento muž naučil? Z akej je školy? Nie je toto tesárov syn? Nevolá sa jeho matka Mária? Nie sú jeho bratia Jonáš a Jakub, a tak ďalej? A nie sú jeho sestry s nami? Potom odkiaľ vzal tento muž túto autoritu, aby toto robil?“ Vidíte? Inými slovami, On sa k nim nepripojil. Tak oni povedali, „On je Belzebub; on je Samaritán. On má diabla, a je šialený. On je, on je, on je človek, ktorý má zlého ducha v línii náboženstva a ktorý ho dohnal do šialenstva. A to je to, čo, on je tam vonku ako divoký muž. Nevšímajte si ho.“ A my vieme, čo sa stalo Izraelu. A oni kričali. Oni si boli tak istí, že ten Muž sa mýli, až kým Ho odsúdili, oni povedali... „Nech Jeho Krv je na nás a na našich deťoch,“ a odvtedy tam je.

⁴² Ježiš sa im snažil povedať, že ich výhovorky boli to, čo zabilo prorokov a čo zabilo tých spravodlivých, ktorí prišli. Oni prijali svoje vyznania, ktoré im dal človek, namiesto prijatia Slova Božieho, a tým, že tak urobili, zbavili Slovo Božie účinku.

⁴³ No, vy buď musíte povedať, že toto je Božia vôľa a Božia túžba, alebo niečo iné, čo môžete objaviť, čo je lepšie ako toto. No, musíte vziať jedno alebo druhé. Nemôžete slúžiť Bohu a mamonu. A musíte povedať, „Toto je Pravda,“ alebo, „To je časť Pravdy,“ alebo, „To nie je celá Pravda,“ alebo, „To nie je správne spojené,“ alebo, „To nie je správne vyložené.“ A Biblia povedala, že Božie Slovo nemá súkromný výklad. Nikto iný nemá právo vykladať To; je to napísané práve takým spôsobom, ako To Boh chce vyložiť. Len to, čo To hovorí, je to, čo To má byť. Len To vezmite tak, ako je to povedané, ako je to tu zapísané.

⁴⁴ No, oni prijali svoje vyznania. Oni zbavili Božie zaslúbenia účinku na seba. Oni to prekročili, jednoducho to vynechali.

⁴⁵ No, keby Rusko prijalo Letničné požehnanie pred sedemdesiatimi piatimi rokmi, keď Duch Svätý padol v Rusku, neboli by dnes komunistami. No, pred sedemdesiatimi piatimi rokmi mali v Rusku veľké prebudenie. Boh prišiel medzi nich a oni mali veľké prebudenia na Sibíri. A čo urobili? Oni to odmietli a dnes je tá krajina preč a cirkvi nemôžu mať zbor, iba s dovolením. A oni sú odsúdení na súd a odišli do tohto záchvatu komunizmu, predaní diabliovi.

⁴⁶ Pred päťdesiatimi rokmi padol Svätý Duch v Anglicku. Hneď po tom prišiel George Jefferies a F.F.Bosworth a Charles Price, Smith Wigglesworth, tí veľkí bojovníci viery, pred päťdesiatimi rokmi, a ponúkli Anglicku prebudenie Ducha Svätého. Ale čo oni urobili? Oni sa z nich smiali, dali ich do väzenia, nazývali ich bláznami, mysleli si, že sa zbláznili. Cirkvi nepovolili ľuďom, aby ich prišli počúvať. A oni uzdravovali chorých a vyhánali diablov a robili veľké skutky. A pretože Anglicko ako národ odmietlo Evanjelium, jeho hriech je známy po celom svete. Ťažko existuje odpadlickejší národ v celom svete, dokonca vrátane Ríma a Francúzska, než je Anglicko. Ono je matkou odpadlícva. Rovno tam, kde Finney a mnoho veľkých mužov kázalo v Haymarkete, a Charles G. Finney a Wesley, a tak ďalej... A ono to odmietlo.

⁴⁷ A teraz, dokonca pred týždňom alebo dvomi, v novinách, zisťujete, kde ich veľkí muži sú tak oslabení kvôli ženskému pohlaviu, až dovnútra vchádzajú špióni. A ich vodcovia našli ďalších z nich. Časopisy to uverejnili. Ich hriech škandálu rovno v ich vláde zasialo ich nehanebné meno po celom svete. Prečo? Oni odmietli Pravdu. Oni mali svoju výhovorku, a sú odrovnaní. Anglicko je celé Bohom odpísané už dávno.

⁴⁸ Keby Amerika pred pätnástimi rokmi, keď veľké uzdravovacie prebudenie pokračovalo od Letníc, vypuklo po národe, a v hlavnom meste, Washingtone, boli prebudenia... Prezidenti, viceprezidenti, veľkí ľudia, guvernéri, diali sa veľké veci... Guvernéri a ľudia boli uzdravovaní. Ako kongresman Upshaw, bol mrzákom 66 rokov, a oni nemohli odvrátiť tvár a povedať, že to tak nebolo. Bolo to rovno pred nimi, ale oni to odmietli.

⁴⁹ A dnes večer, to je dôvod, prečo tento národ zostáva... Ona je odsúdená; nie je pre ňu vôbec žiadna nádej. Prekročila hranicu medzi súdom a milosťou. A ona je vybraná v tom, čo tu má, aby ovládala národ; a je zhnitá do jadra. Jej politika je zhnitá. Morálka tohto národa je nižšia než čokoľvek, na čo môžem pomyslieť. A náboženský systém je zhnitý ešte viac ako morálka. Stáva sa z nej... Tým, že to robí, pripojila sa teraz, všetky tieto cirkvi národa, do federácie cirkví a prijala znamenie šelmy. Čo za vec? Prečo? Kristus im dal možnosť, „Príďte na Moju hostinu,“ Hostina Letníc, čo znamená „päťdesiat.“

⁵⁰ Keď sa Duch Svätý vylial na Rusko, boli zavolaní na Hostinu Letníc, Duchovnú hostinu, a oni To odmietli. Anglicko, Duch Svätý bol na nich vyliaty, a oni To odmietli. Amerika, Duch Svätý bol na nich vyliaty, a oni To odmietli.

⁵¹ On ponúka trikrát. Trikrát poslal, a oni nepočúvali pozvanie na tú hostinu. Potom poslal znovu, a povedal, „Chodte a prinúťte tých ľudí prísť.“ Stôl musí byť postavený. Stôl je pripravený; stále je miesto. A verím, že možno o niekoľko najbližších mesiacov alebo tak, alebo roka, alebo koľkokoľvek to je, Boh pošle ďalšie zatrasenie po krajine, lebo stále je tam niekde vonku niekto, kto je predurčené semeno, že Svetlo musí niekde padnúť, niekde vo svete. Samotný národ je hotový.

⁵² Pozeral som sa do tohtotýždňového časopisu „Život“, tam, kde, v Little Rock minule, vlastne v Hot Springs; a tam som videl, myslím, že to bol guvernér štátu New York s nejakým druhom striptízu tam v Honolulu, ako s ňou tancoval. No... A tu dolu pod tým bol ďalší známy muž. Ó, čo sa hanba.

⁵³ Pozrite sa na náš národ dnes. Pozrite sa na stav nášho národa. Pozrite sa, kam išiel, ako nízko klesol. Pozrite sa na náš náboženský systém dnes. Ako to môže byť, že cirkvi sa vôbec mohli dostať do toho stavu, v ktorom sú teraz? Je to preto, že odmietli a zavrhlí Posolstvo od Boha, pozvanie, aby prišli na hostinu. Mohli by ste nazvať takýto život hodný Evanjelia? Mohli by ste nazvať život, ktorý mohol ustanoviť a dovoliť svojim ľuďom, aby robili tie veci, fajčili cigarety...

⁵⁴ Minule tu dolu, istá cirkev... Malý spolkový zväz sa hral tu dolu v parku, a malý chlapec môjho švagra je nadhadzovačom v jednom z tímov. A tak on tam nadhadzoval, a tam sa hral spolkový zväz. A bol tam pastor s tými malými chlapcami, hral sa tam na zemi, a ten pastor fajčil cigaretu za cigaretou, jedna susedná cirkev, celkom tu pri nás. A viete si predstaviť človeka... A dokonca ľudia sediaci v obecnstve si to všimli. Ale dostáva sa to tam, že oni už tomu ani nevenujú pozornosť.

⁵⁵ Istá veľká cirkev, Baptistická cirkev, o ktorej viem, si necháva na nedeľnú školu pätnásť minút navyše, aby mohol pastor a všetci z nich stáť vonku a fajčiť predtým, ako sa vrátia späť do služby Pánovi. John Smith, zakladateľ tej cirkvi, sa tak veľmi modlil, aby Boh poslal prebudenie, až mal v noci od opuchnutia zavreté oči, a jeho žena ho musela viesť ku stolu a kŕmiť ho lyžičkou. Ak... Ten muž by sa obrátil v hrobe, keby vedel, že cirkev sa dostane do takého stavu. Čo je to? Oni boli pozvaní, aby prišli, a odvrhli to. To je tá jediná vec. A pamätajte, Ježiš tu povedal, že tí, ktorí boli pozvaní, a odmietli to, nechutnajú z Jeho večere.

⁵⁶ Keď Boh posielal Svätého Ducha a klope na dvere človeka, a on To úmyselne odmieta, raz To odmietne naposledy. A potom nebudete privilegovanou osobou. Môžete sedieť v cirkvi a počúvať Evanjelium a súhlasíť s Evanjeliom. Môžete urobiť tak veľa, ako povedať, „Viem, že je

to pravda,“ ale nikdy na to nepoložíte prst, aby vám to pomohlo. Vidíte? Vy to len počúvate, lebo hovoríte, „Verím, že je to správne.“ To je len sympatizovanie s tým. Mohol by som povedať, „Verím, že je to desať tisíc dolárov.“ To neznamená, že ich mám. Vidíte? Mohol by som povedať, „To je dobrá studená voda,“ ale odmietnem ju piť. Viete, čo mám na mysli? A toto je Večný Život. A odmietnuť to urobiť, jedného dňa prekročíte tú hranicu medzi súdom a milosťou, a potom nebudete, nebudete mať to privilégium prísť a prijať to.

⁵⁷ Pre vás ľudí, ktorí sem prichádzate... Nie som zodpovedný za tých, ku ktorým hovoria iní kazatelia. Ale ak je to správne, dlžíte tomu svoj život. Čo viac by ste kedy mohli nájsť, čo by bolo pre vás užitočnejšie, než vedieť, že môžete mať Večný Život?

⁵⁸ Čo ak by som tu rozdával kapsule, ktoré by boli vedecky potvrdené, vedecky potvrdené, že táto kapsula môže spôsobiť, že by ste žili tisíc rokov? Nuž, musel by som sem dostať políciu aby držali ten dav ľudí preč odtiaľto. Nemuseli by ste kvôli tomu robiť oltárne zavolanie, len by ste ich od toho museli odháňať. Žiť tisíc rokov... A jednako, vedecky dokázané, že večný Boh, všetka Jeho moc Jeho vzkriesenia, ktorá vám zaslúbila Večný Život, a Satan tam dá svoje legióny a drží vás od Toho preč. Vidíte? A predsa sa môžete dívať, a byť dosť citliví, aby ste sa pozreli tomu do tváre a videli, že je to správne, a potom to odmietli. Vidíte?

⁵⁹ Niečo, nejaký druh výhovorky: „Je príliš teplo. Som príliš unavený. Urobím to zajtra.“ Skrátka nejaký druh výhovorky, to je všetko, čo oni robia. Tým, že odmietate deň navštívenia, to vás oddeľuje od Boha.

⁶⁰ No, všimnime si. A v Starom Zákone, oni mali to, čo nazývali Jubilejný rok. To bolo vtedy, keď všetci ľudia, ktorí boli otrokmi, mohli odísť slobodní, keď zaznelo Jubileum. A potom, keď človek nevyšiel von, ak tam bola nejaká výhovorka, ktorú mohol mať, že sa nechcel vrátiť do svojej krajiny, potom musel byť označený na uchu so šidlom pri stĺpe v chráme. A potom nezáleží na tom, koľko Jubileí ešte príde, ten človek bol predaný. On sa už nikdy viac nemohol vrátiť ako občan v Izraeli. Čo on urobil? On odmietol svoje pozvanie. On nemusel nič zaplatiť. Dlh jeho otroctva bol zrušený. Jeho rodina bola slobodná. On mohol ísť rovno späť do svojej rodnej krajiny a dostať svoj vlastný majetok. Ale ak to odmietol urobiť, potom už nebol viac pripojený k Izraelu, a jeho majetok bol daný niekomu inému.

⁶¹ No, tá istá vec v prirodzenom platí aj v duchovnom, že ak my, ako dediči Večného Života, a počujeme Evanjélium, a vieme, že je to pravda, a odmietneme to, a odmietneme to urobiť, alebo to počúvať,

berieme na seba znamenie šelmy.

⁶² No, niekto povedal, „No, bude znamenie šelmy; jedného dňa to príde.“ Dovoľte mi povedať; to už prišlo. Vidíte? Hneď ako Duch Svätý začne padať, znamenie šelmy prichádza.

⁶³ Vidíte, máte len dve veci: Jedna z nich je, prijať To, prijať Pečať Božiu; odmietnuť To, prijať znamenie šelmy. Odmietnuť Pečať Božiu znamená prijať znamenie šelmy. Rozumie tomu každý? Odmietnuť Pečať Božiu znamená prijať znamenie šelmy, lebo Biblia povedala, že všetci, ktorí neboli zapečatení Pečaťou Božou, prijali znamenie šelmy.

⁶⁴ Keď znela trúba a všetci, ktorí chceli, mohli slobodne odísť, tí, ktorí neodišli, boli označení. Teraz, vidíte, znamenie šelmy, ak o tom rozprávame v budúcnosti, to je to, kedy sa to zamanifestuje, keď si uvedomíte, že to je to, čo ste už urobili. Vidíte? A tak je to s Duchom Svätým; to má byť zamanifestované, keď vidíme Pána Ježiša prichádzať v sláve, a cítime tú moc premeny, a vidíme mŕtvych, ako vstávajú z hrobu, a vieme, že v sekunde budeme premenení a budeme mať telo, ako má On. To bude zamanifestované. Potom vidieť tých, ktorí odmietli, budú zanechaní dolu.

⁶⁵ Nepovedal Ježiš, že panny išli v ústrety Kristovi? Niektoré zaspali počas prvej stráže, druhej, tretej, štvrtej, piatej, šiestej, až do siedmej stráže. Ale počas siedmej stráže, zaznel zvuk, „Hľa, Ženích prichádza, vyjdite Mu v ústrety.“ A tie, ktoré spali, sa zobudili; celý ten vek až po Letnice sa zobudil. Vidíte, zo siedmeho veku, siedmeho cirkevného veku, celou cestou až k tomu prvému, sa prebudili; a tí, ktorí boli v tomto cirkevnom veku, žijúci, sa premenili, a vošli dnu. A práve v tom čase, keď vošli dnu, spiaci panna prišla a povedala, „Chceme si kúpiť trochu z vášho oleja.“

⁶⁶ Ale oni povedali, „My máme dost' akurát pre seba. Choďte k tým, ktorí ho predávajú.“ A zatiaľ čo sa pokúšali získať tento olej, prišiel Ženích. Nebol taký čas v histórii sveta, že by Episkopáli, Baptisti, Metodisti, Presbyteriani... Noviny sú plné; náboženské noviny oslavujú Boha, že tieto spiaci panny sa teraz snažia prijať Letnice, snažia sa prijať Ducha Svätého. A či si tí ľudia neuvedomujú, že to sa nestane, podľa Slova Božieho?

⁶⁷ Zatiaľ čo sa pokúšali vrátiť späť, Ženích prišiel a vzal preč Nevestu, a oni boli hodení do vonkajšej tmy na súd, lebo odmietli svoje pozvanie. Všetkým ľuďom je ponúknuté, aby prišli. Boh v každom veku poslal Svoje Svetlo, a To bolo odmietnuté. A teraz, dnes to nie je inak ako v ktoromkoľvek inom dni.

⁶⁸ Odmietnuť deň navštívenia... Keď Boh navštevuje cirkev a ľudí, potom to prijmite. Neodkladajte to na budúci rok alebo do budúceho prebudení; to je tá hodina: „Dnes je deň spasenia.“

⁶⁹ A pamätajte, Boh nikdy neposlal posolstvo v žiadnom dni, okrem toho, čo potvrdil nadprirodzeným. Sám Ježiš povedal, „Ak nečiním skutkov Svojho Otca, neverte mi. Ale ak činím tie skutky, verte tým skutkom, ak nemôžete veriť Mne.“ A keď to vidíte tak jasne krájané... a zamanifestované...

⁷⁰ No, prišiel čas, že ona to odmieta, potom je prerazená šidlom do ucha, potom to nikdy nebude počuť. No, ona odchádza do konfederácie cirkví, aby šla rovno do toho, aby prijala znamenie šelmy.

⁷¹ Jednou z veľkých ambícií (Nieкто mi práve pred chvíľou dal noviny), čo povedal tento nový pápež, je zjednotiť spolu cirkvi. Oni to urobia s takou istotou, ako ja tu stojím, a protestanti na tom upadnú (Vidíte?), lebo cirkev... Biblia povedala, Pavol, prorok Pánov povedal, „Ten deň nepríde, kým najprv nepríde odpadnutie, a potom človek, predtým, ako bude zjavený človek hriechu, ten, ktorý sedí v chráme Božom, vyvyšujúc seba samého, nad všetko, čo je Boh, on ako Boh, odpúšťajúc hriechy na zemi a tak ďalej...“ Ako to, že táto vec sa stala, ale to by sa nemohlo stať, kým by nebolo odpadnutie, kým by sa cirkev nezačala dostávať preč od duchovnej hostiny, odtiahla sa späť a zorganizovala sa. A potom zjavenie nezostalo s cirkvou.

⁷² Pamätajte, Izrael kráčal deň a noc skrze ten Ohnivý Stĺp. Keď sa Ohnivý Stĺp pohol, pohli sa s Ním. A pamätajte, To bol oheň v noci a oblak cez deň. Tak To mohlo prísť cez deň alebo v noci, kedykoľvek. Ale kdekoľvek To bolo, bolo učené zmierenie, že oni To neprestanú vidieť. Bolo To Svetlo v noci a Oblak cez deň, a oni To nasledovali. Tak veru.

⁷³ Tá istá vec... Martin Luther To videl. Čo on urobil? On vyšiel z katolicizmu, ale čo oni urobili? Postavili okolo malý plot, povedali, „My sme luteráni. Toto je to.“

⁷⁴ Potom To uvidel Wesley, ako sa to hýbe preč odtiaľ. On išiel. Čo oni urobili? Postavili okolo malý plot, povedali, „Toto je to.“ Čo urobilo Svetlo? Znova sa pohlo ďalej.

⁷⁵ Letniční To videli. Čo urobili? Vyšli z Wesleyovcov, a Nazarénov, a tak ďalej. Čo urobili? Postavili okolo malý plot nazvaný, „My sme jednotári“ a; „My sme trojičari“ a; „My sme Zjednotení.“ a všetko toto. Čo On urobil? Boh sa rovno z toho presunul.

⁷⁶ Vidíte, my to nemôžeme urobiť. Musíme nasledovať každý deň,

každú hodinu dňa, každý krok tej cesty. Musíme byť vedení Pánom Ježišom Kristom. Ak nie sme, berieme organizačný život. A život, ktorý nenasleduje Krista denne, nie je hodný.

⁷⁷ Človek, ktorý je kresťanom v nedeľu a ide do zboru, sadne si tam vzadu a myslí si, že vlastní cirkev, lebo robí toto, tamto, alebo iné, a v pondelok bude kradnúť a klamať... A ženy, ktoré vyjdú na verejné pláže a vonku do ulíc v nemorálnych šatách...

⁷⁸ Myslel som na prvú dámu, nedala si ani make-up, keď išla pred pápeža, a vrátila sa a stanovila vyčítanie s trvalou na vlasoch pre ženy v národe. A všetky tieto šaty, ktoré, keď sa stala matkou, každá žena v krajine chce teraz nosiť niektoré z tých materských šiat. To je v poriadku. To sú príklady a oni vedia, že tí ľudia to budú robiť. Oni na seba berú ducha sveta, a to nepatrí do cirkvi živého Boha.

⁷⁹ Ženy by sa mali dívať na Ježiša Krista. Mali by ste sa dívať na Sáru a na tie v Starom Zákone.

⁸⁰ No, teraz to majú tak... Minule večer som kázal, niekde, o tom, aby ženy poslúchali svojich manželov. Poslúchali? Áno. To pochádzalo zo svadobného rituálu veľmi dávno. Ale... Ony to nebudú robiť. Nie, veru. Ony žijú v Amerike, a ony ti to dajú najavo. Ony nebudú poslúchať. Ale akonáhle to nerobíš, nepokúšaj sa nazvať kresťankou, lebo ňou nie si. Nestarám sa o to, koľko tancuješ a hovoríš v jazykoch, ak neposlúchaš svojho manžela, si mimo vôle Božej.

⁸¹ A žena, ktorá nosí šortky a robí tieto veci, ktoré robí na ulici, nenazývaj sa kresťankou. Chceš mať svet a stále sa držať svojho svedectva. Nemôžeš to robiť v Prítomnosti Božej, keď pritom to sama dobre vieš.

⁸² Všimnite si. Prevrtaný v uchu, označený, potom už nikdy nebudeš počuť. Pamätajte, to je znak zavretia uší. Už to viac nebudeš počuť. Nebudeš počúvať; nebudeš nikdy viac schopný to znovu urobiť.

⁸³ Ó, ona tomu neverí. Ó. Nehovorte jej, že tomu verí. Nie. Ona by vám povedala rovno... Ona to nevie. Ako by mohla dáma (len sa vás pýtam), ako by mohla dáma... Ako som hovoril v nedeľu, minulú nedeľu večer, pred týždňom o Blikajúcom červenom svetle, ako, množstvo žien sa stalo krajšími, ako to kedy bolo v... No, to nie je nič, nič proti ženám teraz, to je len.. ale ako to ona riadi... Vidíte, to... Ona má ten spôsob, ako sa dostať do pokušenia, ako Eva bola postavená pred ten strom.

⁸⁴ Každý muž, každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí prejsť cez túto hodinu skúšok. Toto je vek žien, tento národ je, kde ona musí prejsť cez

toto skúšanie. Ak môže byť peknou ženou a správať sa ako sestra, požehnanie Pánovo je na nej. Ale keď sa ona dostane do stavu, že ona o tomto vie a odhalí sa, tak absolútne ukazuje, že má na sebe zlého ducha. Ona nechce byť taká, nemyslím si; mnoho z nich nechce, ale ony si to neuvedomujú...

⁸⁵ Mohli by ste mi povedať, že jemná, mysliača žena by si mohla na seba obliecť tieto malé šaty, ktoré nosia tu vonku na ulici?

⁸⁶ Mám tu dve mladé dievčatá, ktoré tu sedia. Ja neviem, aké tie deti budú; ja sa za nich len modlím. Dnešné deti, ja ne..., nemôžete to povedať. Ja neviem. Oni nie sú voči tomu imúnne. Ony sa musia postaviť na svoje vlastné nohy pred Ježišom Kristom a zodpovedať sa. Ony nemôžu vojsť na základe toho, čo ja verím, čo verí ich matka. Ja neviem, čo urobia, ale v podstate verím v tejto hodine, že ak by tie dievčatá vyšli von na ulicu s tým druhom oblečenia na sebe a nejaký muž by ich urážal, že sú v takých šatách, neverím, ak by som mal príležitosť, či by som mohol vôbec odsudzovať toho muža. To je pravda. Odsúdil by som tie dievčatá. Oni to nemajú robiť.

⁸⁷ Počúvajte. Ak si človek myslí, a oni to učia, že človek nie je viac ako nejaké zviera, on pochádza zo zvieracej rasy. A pozrite sa potom... A postavíte ho tam vonku ako...

⁸⁸ Vezmete psa k malej samici v určitý čas... Cez ploty a všetko ostatné, lebo malá samica je v tom stave, prasatá, kravy, každé iné zviera... A ak my sme zvierací život, čo sme, tá telesná časť... A potom, ak sa žena takto ukazuje, ona dokazuje, že je taká istá ako je malý pes, je to tá istá vec. Je to presne tak. Lebo ona by to nemala robiť. Ona vie; príroda ju učí, že muž sa na ňu bude pozerieť. A Biblia hovorí, „Ktokoľvek by sa pozrel na ženu so žiadosťou, už s ňou spáchal cudzoložstvo vo svojom srdci.“

⁸⁹ To stavia čas skúšky. A diabol skrášľuje tie ženy, a vyzlieka ich, a stavia ich tam vonku, aby ňu vyskúšal. Muži, odvráťte svoje hlavy; buďte synovia Boží. Ženy, obliekajte sa ako dcéry Božie; nezodpovedajte sa z cudzoložstva v ten deň.

⁹⁰ Ak tá žena, nezáleží na tom, aká je nevinná... Ona možno nikdy neurobila nič zlé, ani dokonca nemala v úmysle urobiť niečo zlé, ale keď ten hriešnik, ktorý sa pozrel na tú ladnú postavu tej ženy, vediac, že má on mužské a tam to je ženské pohlavie, v jednom (ženské žľazy v jednej a mužské v druhej), a ten hriešnik sa za to bude zodpovedať v deň súdu, kto to urobil? Kto je vinný? Nie on, ty. Tu to máš. Nemorálne...

⁹¹ A pozrite sa na tento národ. Zvyklo to byť, keď sme, keď oni mali šaty po kolená, ktoré ženy nosili, museli sme poslať do Paríža, aby sme ich zohnali. Dnes ich Paríž zháňa tu. Stalo sa to tak špinavým, že Paríž s tým už nemôže držať krok. Je to tak. Je to celá... Prečo? Odmietli Evanjelium. Prečo? Paríž to nemá; to je stopercentný katolicizmus. Protestanti sa tam ani nemôžu dostať. Pozrite na Billyho Grahama. Myslím, že v celom Paríži je len šesťsto kresťanov, z miliónov, šesťsto kresťanov, protestantov. To nie sú naplnení Duchom Svätým; to sú len obyčajní protestanti. Šesťsto z milión krát miliónov. Oni nemali možnosť to odmietnuť.

⁹² Ale títo ľudia mali Evanjelium, a keď odišli od Posolstva a Evanjelia, ktoré videli demonštrované, robili si z toho žarty, lebo nejaké staré prostitútske učenie ich namotalo, a nejaký pastor stojaci za kazateľňou, mysliaci viac na doláre a stravné lístky ako na duše ľudí, ktorým káže... Je to tak. To je to, čo to urobilo. A teraz riadi svet.

⁹³ Pamätáte sa prednedávnom v tejto Modlitebni, kázal som na tému, asi pred dvadsiatimi rokmi, „Ukážem vám bohyňu Ameriky“ a sedela tu medzi nami jedna odvážna emancipovaná žena. To je to, čo to je. No, oni to dokonca dostávajú... Oni dostávajú to, za čo prosili, a oni to dostanú; to je všetko.

⁹⁴ Nie, oni tomu nebudú veriť. Nie, pane. Oni vám dajú najavo, že sú americkými občanmi, a oni majú právo fungovať, akokoľvek oni chcú. Prial by som si len...

⁹⁵ Dovoľte, aby som vám povedal. Teraz vám poviem. Nie, veru, politika nebude nikdy fungovať. Nie, veru, demokracia nebude nikdy fungovať. Demokracia je zhnitá do kosti. Ak by to mohlo fungovať medzi skupinou kresťanov, bolo by to fajn; ale keď to dáte tam von do sveta, celé sa to stane „samá plachta, žiadna kotva“. To je presne tak.

⁹⁶ Pozrite sa dnes sem, čokoľvek sa môže stať, a oni budú len... A ak potiahnu niekoľko politikov, prejde im aj vražda.

⁹⁷ Keď som tam v ten večer kázal, snažil som sa zachrániť životy tých dvoch detí. Oni sú tak vinní, ako len môžu byť. Dokonca ten advokát za mnou vstal a povedal, „Je to tak.“ Povedal, „Neverím v to, aby sa brali ľudské životy.“ Povedal, „Ak si všimnete vo vašich kriminálnych záznamoch, kto je to, kto je zabíjaný v elektrických kreslách a týchto veciach? To nie sú bohatí; on si môže dovoliť získať právnik a nejaké špinavé triky, a majú tam páky, a niečo tam, a dokážu to podplatiť.“ Povedal, „Sú to chudobné deti, ako tieto, ktoré nemajú dost peňazí, aby si kúpili poriadne jedlo; to je ten druh, ktorý to dostáva. To je ten druh,

ktorý popravujú na elektrickom kresle, niekto, kto je ako, čo oni volajú bandou ignorantov, a oni len vydajú ich mená trestu smrti.“

⁹⁸ Povedal som, „Prvá vražda, ktorá kedy bola na svete spáchaná, jeden brat zabil druhého, a Boh mu za to nevzal život. On na neho dal znamenie, aby mu nikto nevzal život.“ Je to tak. To je Najvyšší Sudca. A vidím, že zrušili ten rozsudok o nich. Teraz, oni budú mať ďalší súd. Samozrejme teraz dostanú život, čo bude jedenásť rokov, a možno zostanú na podmienke. Oni sú vinní. Určite, sú vinní. Mali by byť poslaní do väzenia na celý život, ale nie vziať im život. Nikto nemá právo vziať život niekomu inému. Nie veru. Neverím v to. Naozaj nie.

⁹⁹ Ó, oni hovoria... Prečo, oni neveria, že sú mimo vôle Pánovej, lebo to je všetko, o čom vedia, a všetko, o čom chcú počuť. Obrátili svoje ucho proti pravde a sú...

¹⁰⁰ Ani Egypt nechcel vedieť, že tá banda „náboženských fanatikov“ tam dolu, je Pánovou vôľou. Ako by mohli chcieť vedieť, že nejaký blázon tam prišiel z púšte s fúzami visiaticimi takto dolu, a povedal, „Faraón, prichádzam v Mene Pánovom; uvoľni tie deti.“

¹⁰¹ Faraón by povedal, „Kto, ja? Vyhodte ho von.“ Vidíte? „Ja?“ „Ak to neurobíš, Boh potresce tento národ.“

„Starý pomätenec, vyhodte ho niekam von; nech ide preč; slnko mu trochu zohrialo hlavu.“ Vidíte? Ale to prinieslo súd, lebo ten muž bol prorok a mal TAK HOVORÍ PÁN. Presne tak. Oni tomu nechceli veriť. Ani Rím tomu nechcel veriť, ale stalo sa to presne tak.

¹⁰² Izrael nechcel veriť, že to bol Mesiáš. Ako by mohla tá banda Galilejčanov... Povedal, „Nie sú títo všetci Galilejčania? Odkiaľ prišli? S akým druhom zástupu on chodí, tí najchudobnejší, akí sa spolu môžu zhromaždiť. To je ten zástup, s ktorým sa on spája. To sú tí, ktorí ho prichádzajú počúvať, sú to chudobní ľudia, tí ľudia, čo nevedia nič. Oni nie sú vyvolení. Oni nie sú, nie sú to intelektuálne typy, ako sme my. Oni sú chudobnou bandou.“ Počujete to povedať o prebudení v tomto dni. „Aký druh zástupu ich počúva? Aký druh chodí na tie zhromaždenia? Aký druh ľudí oni sú?“

¹⁰³ Prednedávnom som počul povedať jedného chlapíka... No, on bol tak trochu... Bol to nevlastný otec Hope, a ja som mu hovoril o krste Duchom Svätým. Povedal, „No, kto by veril takej veci, okrem nejakého druhu bandy, ako máš ty tam hore?“ Povedal, „Dovoľ nech Ten a ten (obchodník tu v meste, tak hriešny ako neviem čo...), nech on povie, že prijal Ducha Svätého, potom tomu uverím.“

¹⁰⁴ Povedal som, „Netráp sa, on to nikdy nepovie.“ Ten muž okamžite zomrel bez Boha. Vidíte? Dávajte pozor, čo robíte; dávajte pozor, čo hovoríte. Chcete život hodný Evanjelia. To je pravda.

¹⁰⁵ Izrael neveril, že tá banda ľudí, ten šialený Muž Menom Ježiš z Nazaretu, narodený, ako si mysleli, nemanželsky narodený... A ľudia tomu verili, lebo oni povedali, že to nebol Jeho... „Prečo, jeho otec je Jozef, a Mária mala mať toto dieťa predtým, než sa vôbec narodil. No, to je nemanželské. A čo on je, iba šialený muž. On je jedným z tých smiešnych chlapíkov. Nechodte ho počúvať.“ Čo robili? Oni posielali svoje duše do pekla. Oni vzali...

¹⁰⁶ Ježiš povedal, „Nechajte ich tak. Keď slepý vedie slepého, či nepadnú obaja do jamy?“ Je to tak. Oni to nevedeli. Oni by tomu neverili. Nemohli.

¹⁰⁷ Oni nemohli vidieť, ako tí jednoduchí ľudia s takým jednoduchým Posolstvom, ktoré bolo odmietnuté, mohli spôsobiť, aby sa taký veľký národ obrátil na ruiny. Teraz, počúvajte! Oni nemohli porozumieť, že tí jednoduchí, obyčajní, bežní ľudia... Viete, Biblia povedala, že obyčajní ľudia radi počúvali Ježiša.

¹⁰⁸ Niečo malé sa mi nedávno stalo v Mexiku, generál Valderna, vyvolený Boží, Svetlo svietilo cez jeho chodník raz v jednom zo zhromaždení. Veľký katolícky bojovník, jeden z najvyšších generálov v Mexiku, prišiel pokorne ku oltáru a prijal krst Duchom Svätým. Vrátil sa dolu do Mexika; stále plakal, aby som tam prišiel. Nakoniec som sa rozhodol ísť dolu; Pán ma viedol, mal som videnie, povedal som to svojej žene. Išiel tam dolu, a keď prišiel, on bol jedným z ich hlavných generálov, štvorhviezdičkový generál, išiel na veliteľstvo, k vláde. A oni sú tvrdo proti protestantom tam dolu, viete. Tak oni vedeli, že to bude ohromné stretnutie, tak on išiel tam dolu a dostal policajnú ochranku. A keď to dostali, dostali veľkú arénu. A oni ma tam chceli takto dostať. Vláda ma tam priviedla. Tak keď to urobili, biskup, jeden z tých veľkých biskupov katolíckej cirkvi išiel hore k nemu, ku guvernérovi, a povedal, „Pane, počul som, že sem privádzate nekatolíka.“

Povedal, „Áno, a čo?“

„No,“ povedal, „nemôžete tu mať takého človeka. Táto vláda nikdy o ničom takom nepočula.“

¹⁰⁹ Ale on povedal, „Teraz sme to urobili.“ Povedal, „No,“ povedal, „ten muž je uznávaný človek. Počul som, že tisícky ľudí ho chodia počúvať. Generál Valderna, on je môj blízky priateľ,“ povedal... A mal... Sám prezident je protestant, viete, Metodista. Tak on povedal, „Ten muž je

uznávaný človek pokiaľ viem.“ Povedal, „Generál Valderna tu, on sa obrátil vďaka tomu mužovi.“ Povedal, „No, on je pokiaľ viem, uznávaný človek.“ Povedal, tisícky ľudí, oni tvrdia, ho prídu počúvať.“ A tento biskup povedal, „Aký druh ľudí je to, pane? Len ignoranti, to sú tí, čo chodia počúvať takú osobu.“

¹¹⁰ Prezident povedal, „Pane, mali ste ich päťsto rokov, prečo sú ignoranti?“ To stačilo. To to vybavilo. Ó. To ich zbavilo rohov. Tak veru. Áno.

¹¹¹ Potom, keď to malé dieťa bolo vzkriesené z mŕtvych, poslal som za tým mužom posla. Pani hovorila v španielčine, „To dieťa zomrelo dnes ráno o deviatej hodine.“ A vonku lialo, každý večer sme mali okolo desaťtisíc obrátených ku Kristovi. Večer predtým jeden starý slepý muž znovu získal svoj zrak na pódiu. Ó, tri alebo štyrikrát väčšia ako táto modlitebňa a asi takto vysoko ležali tie staré šály a klobúky, a ja som len... Dostali ma dolu do toho ringu po povrazoch.

¹¹² Vošiel som tam a začal som kázať vo viere. Billy prišiel, povedal, „Oci, budeš musieť niečo urobiť s tou ženou.“ Povedal, „Mám tam tristo uvádzačov, a oni nemôžu zastaviť jednu malú drobnú ženu, ktorá váži okolo 50 kíľ.“ A pekná malá dáma, asi takto vysoká, ó, možno jej prvé dieťa. Povedal by som, že mala 23 alebo 25 rokov.

¹¹³ A stála tam a vlasy jej viseli a držala malé dieťa. A skočila do toho radu a tí muži ju tlačili späť. A vyliezla na nejaký vŕšok, dieťaťom mala na boku, akokoľvek, išla pomedzi ich nohy alebo čokoľvek. Dostali ju tam hore a museli ju vytlačiť z pódia. A nemali žiadnu modlitebnú kartu, ktorú by jej mohli dať.

¹¹⁴ Povedal, „Ak ju nechám prísť sem, oci, s tým mŕtvym dieťaťom, bez modlitebnej karty,“ a povedal, „tí ostatní, čo tam stoja, ktorí tu stáli dva alebo tri dni v tom daždi a slnku, a nechať ju ísť pred nimi,“ povedal, „to tam spôsobí zmätok.“

¹¹⁵ Povedal som, „To je v poriadku.“ bol tam brat Moore, a on je tak trochu plešatý ako ja. A povedal som, „Ona nevie, kto je kto, tak mnoho ľudí.“ Povedal som, „Pošli...“ A pár bratov... Jeden z bratov tu odtiaľto z modlitebne, ktorý... On je teraz v sláve. Nevie si práve teraz spomenúť na jeho meno. Ale on tam vzadu stál. Tak som povedal, „Brat Moore, choď dolu, a pomodli sa za to dieťa; a ona nebude vedieť, kto, či som to ja, alebo ty, len choď dolu... a nevedela po anglicky.“

A tak brat Moore povedal, „Dobre, brat Branham.“

¹¹⁶ Vybral sa dolu. A povedal som, „Ako som hovoril, vier...“ A videl som

malé dieťa, malé mexické dieťa ako sedí predo mnou, ako sa smeje; povedal som, „Počkaj chvíľu.“ A povedal som, „Nech tá malá dáma prejde.“

Billy povedal, „Nemôžem to urobiť, oci, ona...“

Povedal som, „Videl som videnie, Billy.“

Povedal, „Ó, to je niečo iné.“

¹¹⁷ Tak sme otvorili takto ten zástup a previedli sme ju. Prišla sem padnúť na kolená s ružencom v ruke. Povedal som, „Postav sa.“ Tak som povedal, „Nebeský Otče, nuž neviem, čo ideš urobiť; ja neviem, či chceš len, aby som uspokojil tú ženu tým, že sa pomodlím za to dieťa, alebo čo,“ ale povedal som, „kladiem svoje ruky na to malé dieťa v Mene Pána Ježiša.“ Presne tá istá vec, ktorú som urobil bratovi Wayovi, ležiacemu mŕtvemu tam na zemi minule, a tá prikrývka kopa, a to bábätko začalo plakať, a to bolo k jeho životu.

¹¹⁸ Keď som poslal posla, brata Espinosu, aby išiel s ňou k lekárovi a získal prísazné vyhlásenie od lekára, že to dieťa zomrelo (to bolo okolo desiatej v ten večer), zomrelo v to ráno o deviatej hodine v jeho ordinácii na zápal pľúc. Dostal prísazné vyhlásenie od lekára. A noviny o tom nemohli mlčať, viete, tak museli prísť. A robili so mnou rozhovor, a povedali mi; povedal, „Myslíte si, že naši svätí by to tiež mohli robiť?“

Povedal som, „Ak žijú.“

„Ó,“ povedal, „nemôžete byť svätý, kým nezomriete.“ To bolo... Tu to máte. Vidíte? A ľudia...

¹¹⁹ Vidíte, minule, kde mali túto mníšku, ktorú v novinách tak zveličovali? Nová svätá zomrela, ó, pred stovkami rokov alebo tak nejak, a oni urobili, kanonizovali ju teraz a urobili z nej svätú. A povedali, že sa vrátila od mŕtvych a modlila sa za nejakého chorého, ktorý mal leukémiu, že? Bolo to v jednom z časopisov. Len si pomyslíte, ako sa to snažili zahrať, pričom sú tam stovky a stovky prípadov rovno pred nosom tých ľudí tu. Lebo to chcú zahrať pred protestantskou cirkvou, aby ju rovno do toho vtiahli (Vidíte?), aby si o tom niečo mysleli. A potom skutočné skutky Pánove, kde je to dokonale potvrdené, dokázané, o tom sa neodvážia ani napísať. Tu to máte. Oni obdržali pozvanie a zahodili ho. Tak veru.

¹²⁰ Nemôžu pochopiť, ako také jednoduché Posolstvo, takí jednoduchí ľudia, ako odmietnuť takúto vec zapríčiniť, že pôjdu do chaosu.

¹²¹ Jedna žena mi povedala, v Grants Pass, Oregon, prednedávnom, katolícke dievča tam vyšlo, aby odsúdilo a napísalo... Ona bola novinárka, so škatuľkou cigariet v ruke.

¹²² A povedala, „Chcem s vami hovoriť.“

Povedal som, „Čo je to, čo chcete povedať?“

Povedala, „Chcem sa vás opýtať niekoľko otázok o tomto vašom náboženstve.“

A povedal som, „Čo sa chcete opýtať?“

A povedala, „Z akej autority toto robíte?“

Povedal som, „V Mene Ježiša Krista skrze Božské povolanie.“ A pokračovala ďalej a mudrovala. Povedal som, „Moment.“

¹²³ Povedala, „Ak by som sa mala spojiť s tou bandou primitívov tam hore,“ povedala, „ani by som nechcela byť kresťankou.“ Povedala, „A ak oni... Hovoria, že tí ľudia budú raz vládnuť na zemi.“ Povedala, „Dúfam, že tu nebudem.“

Povedal som, „Netrápte sa, ani nebudete.“ Povedal som, „Nemusíte sa o to trápiť.“

„Prečo,“ povedala, „všetko to divné správanie a kričanie...“

Povedal som, „A vy tvrdíte, že ste katolíčka?“

Povedala, „Som.“

¹²⁴ Povedal som, „Vedeli ste, že požehnaná panna Mária musela prijať Ducha Svätého, a hovoriť v jazykoch a tancovať v duchu presne tak, ako oni, predtým, ako by ju Boh prijal? Voláte ju matkou Božou.“

Povedala, „To je nezmysel.“

Pomyslel som si, „Počkaj chvíľu, ja...“

„Nepotrebujem sa pozerať do Biblie.“

Povedal som, „Potom ako budete vedieť, čo je Pravda a čo nie?“

Povedala, „Vezmem slovo mojej cirkvi.“

¹²⁵ Povedal som, „Toto je Božie Slovo. Tu je To správne. Vyzývam vás, aby ste sa na To pozreli. A Mária tam bola s nimi v tej hornej miestnosti a prijala krst Duchom Svätým, ako tí ostatní, a vy ju nazývate matkou Božou?“ Povedal som, „Potom to nazývate bandou odpadkov, výplach.“ Povedal som, „Netrápte sa, vy tam nebudete; nemáte sa o čo trápiť; ak je to všetko, o čo sa máte trápiť. Radšej by ste sa mali trápiť o svoju

vlastnú hriešnu dušu, dievča.“ A nechal som ju ísť.

¹²⁶ Teraz, myslíte na toto všetko. Jednoduché... Boh to robí tak jednoduchým. Ako mohol Achab, ako mohla Jezábel, ako mohli tí ľudia, ktorí si mysleli, že Eliáš je čarodejník, mysleli si, že je špiritista... Dokonca Achab povedal, „Tu je ten, čo spôsobil všetky tie problémy v Izraeli.“

Povedal, „Ty si ten, ktorý spôsobil Izraelu problémy.“

¹²⁷ Ako si ten národ mohol myslieť, že odmietnutie posolstva takéhoto chlpateho muža, bez nejakého kňazského rúcha a tak ďalej, bude odsúdením? Ako mohol Egypt, ktorý vládol svetu, faraón vo svojej triede a rešpekte (Svet nikdy znovu neprišiel do toho miesta vo vede a tak ďalej.), ako si oni mohli myslieť, že odmietnuť starého osemdesiatročného proroka s visiacimi fúzami, sivými vlasmi, dupajúceho tam, utečenca, a prišiel tam s posolstvom, „Buď ich necháš ísť alebo Boh zničí ten národ.“ Ako mohol faraón? „Poslúchnesť ma, faraón.“

Faraón povedal, „Poslúchnuť?“ On, faraón, a nejaký starý muž, nejaký starý cvok, mysleli si, „Odmietnuť tohto chlapíka a bude zničený národ?“ Ale stalo sa to. Ó.

¹²⁸ Zastavme sa, na niekoľko minút, a modlime sa, a rozmýšľajme. V akom dni žijeme my? Kde sme? V ďalšom modernom vedeckom veku. Mali by sme radšej rozmýšľať. Možno ak sa zastavíte, keď sa ľudia zastavia a chvíľu sa modlia a trochu porozmýšľajú, budete sa cítiť lepšie, keď to urobíte. To je pravda.

¹²⁹ Kresťan nie je nástroj alebo nejaký druh mechanickej vývrvky pre nejaký veľký náboženský režim. To je pravda. Kresťan nie je nejaký druh nástroja, ktorý udržiava náboženskú organizáciu v pohybe. Kresťan... To nie je kresťan. Kresťan, to znamená byť ako Kristus. A kresťan nemôže byť kresťanom, až kým Kristus nevojde do toho človeka, Život Kristov v ňom. Potom to produkuje ten Život, ktorý žil Kristus, a vy robíte tie veci, ktoré robil Kristus.

¹³⁰ O čom hovorím? Osobný vzťah s Kristom. Čo je to? Je tvoj život hodný Evanjelia? No, snažím sa tam položiť to pozadie, aby som vám ukázal, že muži a ženy, ktoré boli povestnými ženami...

¹³¹ Muži... Biblia povedala... Všimli ste si minulé nedeľu večer, niečo, čo som zabudol doplniť, Genesis 6.kapitola a 4.verš? Tí muži, ktorí si brali tie ženy za manželky, boli muži starého veku, povestní, povestní muži, predurčení, aby prišli znovu. Ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude

pri príchode Syna človeka, povestní muži si berú ženy, nie manželky, ženy, idú za cudzím telom.

¹³² Pozrite v Anglicku pred pár týždňami. Pozrite v Spojených... Pozrite sa všade; je to plné prostitúcie. Slávni muži, veľkí, vysoké úrady, prinášajú hanbu na národy, behajú za ženami. Ten veľký muž tam v Anglicku, nejaký druh vojenského diktátora, no, všimli ste si, mal peknú ženu. Jej fotka tam bola tiež. A pozrite na tú ruskú prostitútku, ale ona bola celá sexy oblečená a hodila sa tam vonku, aby vystavila svoje ženské telo, a ten muž na tom upadol.

¹³³ To, čo dnes potrebujeme, sú synovia Boží. Potrebujeme mužov vo vláde, ktorí sú synovia Boží. To je pravda. Preto, dobrý zbožný kráľ by zastavil celý tento nezmysel. Neboli by žiadne šnúrkы na potiahnutie. Ako to urobil Dávid, on to zastavil. Určite, lebo bol kráľ, a tam bol jediný...

¹³⁴ Ten skutočný spôsob je, že Boh je Kráľ a Boh posielal prorokov. Nepovedal im Samuel pred tým, ako vôbec mali kráľa, povedal, „Boh je váš Kráľ. Povedal som vám niekedy niečo v Mene Pánovom, čo by sa nestalo?“

¹³⁵ Povedali, „Nie, je to tak.“

„Či som od vás niekedy drankal na živobytie?“

„Nie, nikdy si od nás nedrankal na živobytie.“

„A nikdy som vám nepovedal nič iné ako to, čo bola pravda pred Pánom.“ Povedal, „Boh je váš Kráľ.“

„Ó, my si to uvedomujeme, a vieme, že si dobrý človek, Samuel. Veríme, že Slovo Pánovo prichádza k tebe, ale aj tak chceme kráľa.“ Vidíte? To je to, čo dostali.

¹³⁶ Letniční aj tak chceli organizáciu. Dostali ju. Je to tak. Chceli byť ako ostatné cirkvi. Ste. Pokračujte, to je skrátka to, čo to obnáša, ale Boh je náš Kráľ. Boh je náš Kráľ. Tak veru.

¹³⁷ Čo je to? Je to preto, lebo tí ľudia, ako to robili vo dňoch Kristových, ako to mali v každom veku, hľadajú výhovorku. Majú svoje vlastné vyznania. Možno nechcete povedať, „Kúpil som si kravu, a musím sa presvedčiť, či ona, či bude dobre pracovať alebo nie, alebo dávať mlieko, alebo akého je pôvodu.“ Možno nemáte takú výhovorku, ale tu je druh výhovorky, aký ľudia robia, povedia, „Som presbyterián. My to neveríme.“ „Som baptista. Neveríme v žiadne také veci ako toto.“ Alebo, „Som luterán.“ Nuž, to s tým nemá nič spoločného. To neznamená, že

si kresťan. To znamená, že patríš k skupine ľudí, ktorí sú zorganizovaní. A patríš do Luteránskej lóže, Baptistickej lóže, Letničnej lóže. Neexistuje taká vec ako Letničná cirkev. Neexistuje taká vec ako Baptistická cirkev; to je Baptistická lóža, Letničná lóža, Presbyteriánska lóža. Ale je len jedna Cirkev, a je len jeden spôsob, ako sa do nej môžete dostať, a to je narodením. Ste narodení do Cirkvi Ježiša Krista a ste členom Jeho Tela, duchovnej delegácie neba. A potom tie znaky, že Kristus je s vami, žije skrze vás.

¹³⁸ Kresťania, ó, musíte mať osobný vzťah s Bohom. Aby ste mohli byť synom Božím, musíte sa stať príbuzným Boha. On musí byť váš Otec, aby ste vy mohli byť synom. A jedine Jeho synovia a dcéry sú spasené, nie členovia cirkvi, ale synovia a dcéry. Je jediná vec, len jedna vec, ktorá to spôsobí; to je nové narodenie. Nové narodenie je tou jedinou vecou, ktorá vyprodukuje vzťah s Bohom. Je to tak? Synovia a dcéry...

¹³⁹ Potom, keď sa toto deje, potom ten človek (Tu je tá otázka, ktorú vám chcem položiť.), človek povedal, „Čo robíme po tom, čo sme sa znovuzrodili?“ Tak mnohí sa ma pýtajú túto otázku. „Čo by som mal potom robiť, Brat Branham?“ Ak ste znovuzrodení, vaša celá prirodzenosť je zmenená. Ste mŕtvi veciam, o ktorých ste kedysi rozmýšľali.

¹⁴⁰ „Nuž,“ povie, „Brat Branham, keď sa pripojím k cirkvi, mám to.“ Nuž, potom, keď Boh povedal, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a naveky; On stále uzdravuje chorých; On stále ukazuje videnia... „Ale, Brat Branham, moja cirkev...“ No, ty nie si znovuzrodený. Vidíte? Nemôžeš byť, lebo keď Sám Boh, keď je Jeho Život v tebe, ako ty si v živote svojho otca, a ak ten Život Boha je v tebe a ten sám Duch, ktorý bol v Kristovi, v tebe, ako môže ten Duch žiť v Ježišovi Kristovi a napísať toto, a potom sa vrátiť dolu do teba a zaprieť to? Vidíte? To nemôže byť. To označí každé slovo, že je pravdou.

¹⁴¹ Potom, ak povie, „Nuž, ja som dobrý člen zboru.“ To s tým nemá nič spoločné. Poznám pohanov... Dolu v Afrike medzi mojimi tmavými bratmi tam dolu, nachádzam morálku tých ľudí vyššiu ako deväťdesiat percent Američanov. Prečo, v niektorých kmeňoch tam, ak sa mladé dievča nevydá do určitého veku, alebo ak má určitú výšku, a nikto si ju zatiaľ nevezal, tak vedia, že niečo nie je v poriadku. Oni ju vylúčia. Ona si zotrie kmeňové pomaľovanie, a ide do mesta, a stáva sa jednoducho odpadlíkom. A keď sa vydá, testuje sa jej panenstvo. Ak ten malý panenský závoj je zrušený, potom musí povedať, kto to urobil. A oni ich oboch spolu zabijú. Nebolo by tu v Amerike veľa zabíjania, keby sa to dialo? Vidíte? A potom ich nazývate pohanmi. Ó. Oni môžu prísť učiť

ľudí, ktorí sa nazývajú členmi cirkvi, ako sa žije čisto. Tak je to.

¹⁴² Nikdy som nenašiel jediný prípad pohlavnej choroby, počas celého výletu v Južnej Afrike. Oni nemajú také veci. Tu to máte. Vidíte, sú to len naše vlastné špinavé nečisté spôsoby, belochov. Je to tak. Dostali sme sa preč od Boha.

¹⁴³ Keď sa toto deje, to, čo potom urobíte, zistíte, že Duch, ktorý prichádza do vás z nového narodenia, budete veriť a robiť všetko, čo Boh povie vo Svojom Slove pre vás, aby ste robili. A všetko, čo hovorí Biblia, aby ste robili, potvrdíte to svojim „Amen.“ A nezastavíte sa deň ani noc, až kým to nezískate. Tak je to. Tak je to. A počas celého tohto času, istotne budete ponad všetko niesť ovocie Ducha.

¹⁴⁴ Poviete, „Budem hovoriť v jazykoch?“ Môžete to robiť, a nemusíte. „Budem kričať?“ Môžete to robiť, a nemusíte. Ale je jedna vec, ktorú určite budete robiť. Budete niesť ovocie Ducha; a ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, viera, dlhohzrovievavosť, miernosť, láskavosť, trpezlivosť. Vaša výbušnosť nebude...?... [Brat Branham znázorňuje. - pozn.prekl.] Pamätajte, keď to máte, to odpudzuje Ducha Svätého preč od vás. Vidíte? Keď sa dostanete do miesta, že sa chcete hádať s každým, ku komu prídete, niečo nie je v poriadku. Keď sa dostanete do miesta, že kazateľ bude čítať z Biblie, že je zlé robiť určitú vec, a vy [Brat Branham znázorňuje zlý postoj. - pozn.prekl.], len pamätajte, tam vôbec nie je žiadne kresťanstvo. To je... No, to... „Podľa ich ovocia ich poznáte,“ to je to, čo Ježiš povedal. Vidíte?

¹⁴⁵ Ak je to Slovo a Boh tak povedal, ten Duch vo vás bude zakaždým súhlasiť s tým Slovom, lebo skutočný Duch Svätý bude súhlasiť so Slovom, lebo Slovo je Život a Duch. Ježiš povedal, „Moje Slová sú Život.“ A keď máte Večný Život, a On je to Slovo, ako môže Slovo zaprieť Slovo? Vidíte? Akým druhom osoby by ste urobili Boha? To je jedna vec, podľa ktorej poznáte, že ste kresťanom, keď sa môžete plne zhodnúť na každom Slove Božom, a nachádzate samých seba v láske k vašim nepriateľom.

¹⁴⁶ Nieкто povedal, „On je len taký svätuškáč.“ A vy začínate mať... Ó, buďte opatrní; buďte opatrní... Ale keď sa naozaj nájdete tam, že vy ho milujete, bez ohľadu na to, čo robia, stále ich milujete (Vidíte?), potom začínate zisťovať...

¹⁴⁷ A vaša trpezlivosť sa dostáva až tak ďaleko, že už jednoducho nemá konca. Ktokoľvek len stále o vás hovorí veci, „Nuž, nestarám sa, čo hovoríš...“ Nenechajte sa roznieť. Ak sa roznieťte, radšej sa choďte najprv modliť, predtým, ako sa s nimi budete znova rozprávať. Vidíte?

Áno. Nedostávajú sa do hádok. Nemajte to radi dostať sa do hádok. Ak povedzme vidíte niekoho, ako povstane v zbore a povie, „Viete čo? Poviem vám, že Ten a ten urobil to a to,“ poviete, „No, brat, hanbí sa.“

¹⁴⁸ A ak povieš, „Ó, je to tak? Počúvaš ten škandál?“ Dávaj pozor, Svätý Duch nie je žumpa. Vidíte? Nie, nie, nie, nie. Srdce, ktoré je zaujaté Duchom Svätým, je plné svätosti, čistoty, nemyslí na zlé, nerobí zle, verí všetky veci, vytrvá, dlhohovieva. Vidíte?

¹⁴⁹ Nehádajte sa. Keď sa rodina dostane do hádky, nehádajte sa s nimi. Tvoja matka povedala, „Nenechám ťa už viac ísť tam hore do tej starej cirkvi. Čo si... Všetko, o čom teraz rozmýšľaš, nechávaš si rásť vlasy; vyzeráš ako nejaká stará babka.“ Nehádaj sa s ňou. Povedz, „Dobre, mami. To je v poriadku, milujem ťa stále rovnako, a budem sa za teba modliť tak dlho, kým budem žiť.“ Vidíte?

¹⁵⁰ No, nehádajte sa. Vidíte? Prchkosť plodí prchkosť. Prvá vec, o ktorej vieš, je, že zarmucuješ Ducha Svätého preč od seba, a budeš sa znova hádať. Potom Duch Svätý odlieta. Je to tak. Prchkosť plodí prchkosť a láska plodí lásku. Buď plný lásky. Ježiš povedal, „Podľa toho budú všetci ľudia poznať, že ste mojimi učeníkmi, keď budete mať lásku jeden k druhému.“ To je ovocie Ducha Svätého: láska.

¹⁵¹ A vedeli ste, že sami ste malým stvoriteľom? Vedeli ste to? Určite. Videli ste ľudí, pri ktorých jednoducho milujete byť; neviete prečo, sú taký milujúci typ osoby. Nevideli ste to? Skrátka sú takí milí... Radi ste pri nich. To je... Oni utvárajú tú atmosféru tým životom, ktorý žijú, spôsobom, akým rozprávajú, ich konverzáciou. Potom ste videli takých, ktorým sa stále vyhýbate. Po celý čas chcú hovoriť o niečom zlom, a hovoriť o niekom, a poviete, „Ó, nie, už idú, idú niekoho kritizovať. Oni sú... On je teraz tu; on bude hovoriť o tom človeku. Všetko, čo budú robiť, je, že budú hovoriť špinavé vtipy, alebo niečo o ženách, alebo niečo také.“ Nenávidíte byť pri nich. Vidíte? Oni utvárajú. Zdanlivo celkom milí ľudia, ale oni utvárajú tú atmosféru. A veci, o ktorých rozmýšľate, veci, ktoré robíte, skutky, veci, o ktorých hovoríte, to utvára určitú atmosféru...

¹⁵² Išiel som do kancelárie istého muža v tomto meste, a ten muž je dôverníkom, alebo diakonom v jednom dobrom zbore. A išiel som tam za tým mužom kvôli nejakému obchodu, a bolo tam rádio s tým rock and rollom alebo twistom, čokoľvek to bolo, to bolo také tvrdé, ako to len mohlo byť, a myslím, že v jeho kancelárii bolo štyridsať plagátov nahých žien. No, nemusíte mi hovoriť, ako veľmi je diakonom alebo ako viac... Dovoľ mi vidieť, na čo sa dívaš, čo čítaš, a aký druh hudby počúvaš, zástup, s ktorým si spojený, a ja ti poviem, aký druh ducha v

tebe je. Vidíte? Áno.

¹⁵³ Počujete, ako chlapík povie, „Ja, robiť to a to? Tá banda...“ Len pamätajte, nestarám sa o to, čo hovorí; jeho slová hovoria hlasnejšie, jeho skutky hovoria hlasnejšie ako čokoľvek, čo by mohol povedať. Môže svedčiť, povedať, že je kresťanom (iste), a možno robiť čokoľvek, ale vy len sledujete druh života, aký žije. To hovorí, kým je.

¹⁵⁴ No, môžete si predstaviť, že človek so životom, ktorý povie, „Veriť v Božské uzdravenie, to je niečo pre vtákov. To bolo pred rokmi; dnes také niečo neexistuje.“ Či je to život hodný Evanjelia, v ktorom Kristus bol ranený pre naše neprávosti a Jeho sinavicami sme uzdravení?

¹⁵⁵ Poviete, „Ale ja som diakon.“ Nestarám sa; môžeš byť aj biskup.

Keď som počul povedať biskupa Sheena, keď tu bol asi pred dvomi rokmi... Nikdy som si ho viac nezapol, keď povedal, „Človek, ktorý verí a snaží sa žiť podľa Biblie je ako niekto, kto sa pokúša kráčať po bahnitých vodách...“-- biskup Sheen. Potom sa otočil a povedal, „Keď sa dostanem do neba... Viete čo? Keď stretnem Ježiša, poviem mu, 'Som biskup Sheen,' a On mi povie, 'Ó, áno, počul som moju matku o tebe hovoriť.'“ Pohanstvo, ľudia, ktorí sa rúhajú tomu Slovu, Bože, buď milostivý. Ja nebudem súdiť. Vidíte? To Slovo je Pravda. Je to tak. A Duch Boží rozpozna Svoj vlastný rukopis. On je identifikovaný podľa Svojho rukopisu. To hovorí o Ňom. A vy ste identifikovaní podľa toho, že Tomu veríte. To vám dáva vaše odporúčajúce listiny identifikácie.

¹⁵⁶ Nehádajte sa s druhými a nemajte tieto rodinné hádky, ako som povedal. Láska plodí lásku a prchkosť plodí prchkosť.

¹⁵⁷ No, teraz, sledujme. Pozrite sa na Ježiša na chvíľu. On bol váš Príklad. (Dúfam, že nie ste príliš unavení.) Pozrite. Pozrime sa na Ježiša na chvíľu. On bol náš Príklad. On tak povedal. „Lebo som vám dal príklad, ako by ste mali robiť druhým, ako som ja robil vám.“

¹⁵⁸ No, sledujte. Keď prišiel na svet, keď vtedy bolo viac alebo tolko nevery na svete, ako kedykoľvek bolo, to Ho vôbec nazabrzdilo. On rovno pokračoval v kázaní tak isto a v uzdravovaní tak isto: nikdy Ho to neznepokojilo. Boli kritici. Ten Muž bol kritizovaný od času, kedy bol Bábätkom až kým nezomrel na kríži. Zastavilo Ho to? Nie, veru. Aký bol Jeho cieľ? „Vždy robiť to, čo Otec napísal, vždy robiť to, čo je prijemné.“

¹⁵⁹ Pozrite sa na Ježiša. Hovoríme o sebe, ako sa pokorujeme, zatiaľ čo Sám Boh sa stal Dieťaťom namiesto toho, aby prišiel v malej kolíske niekde v poriadnom domove, narodil sa tam vonku na kope hnoja v maštali medzi ručiacim teľatami. Zavinuli ho do zavinovačky, ktorá bola

z jarma vola. Najbiednejší z najbiednejších, a predsa Stvoriteľ neba a zeme...

¹⁶⁰ Jednej chladnej daždivej noci povedali, „Pane, pôjdeme s tebou domov.“

¹⁶¹ Povedal, „Líšky majú svoje diery a vtáci svoje hniezda, ale ja nemám miesta, kde by som hlavu sklonil.“ Boh, Jehova ponížil Samého seba a stal sa Človekom, reprezentovaným v hriešnom tele, aby vykúpil teba aj mňa. Kým potom sme? On bol náš Príklad. Kto som ja? Nič.

¹⁶² Dnes popoludní na jednom malom stretnutí som niekomu hovoril; povedal som, „Každý syn, ktorý je narodený z Boha, musí byť najprv skúšaný, naprávaný.“ A pamätám sa, keď som bol ja. V mojej najväčšej hodine... Keď je človek znovuzrodený, je tam malé miesto veľkosti ako necht jeho prsta, ktoré Boh vpichuje do jeho systému, a padá to do jeho srdca a tam sa zakotvuje. Potom ho Satan skúša. A ak to tam nie je, si stratený.

¹⁶³ Pamätám sa tam v nemocnici; mal som okolo dvadsaťdva rokov, možno dvadsaťtri, bol som mladý muž. A môj otec, umieral v mojom náručí a ja som rozprával o tom, že Boh je Uzdravovateľ... A môj vlastný otec v srdcovom záchvate položil hlavu do mojich rúk a ja som sa za neho modlil, a videl som, ako obrátil tie oči a pozrel sa na mňa, a padol, aby sa išiel stretnúť s Bohom. Vzal som ho a pochoval po boku môjho brata, a kvety boli ešte čerstvé na jeho hrobe a ja som kázal, že Boh uzdravuje chorých, pracoval som pre Verejné služby za dvadsať centov na hodinu, a moja žena pracovala tam ďaleko v závode na výrobu košielí, aby nám pomohla zarobiť na živobytie pre malého osemnásťmesačného chlapca, Billy Paula, a osemmesačné dieťa, ktoré nosila so sebou.

Videl som sestru Wilsonovú, ako prikývla hlavou. Ona si to pamätá. Roy Slaughter a niektorí z tých starších...

¹⁶⁴ Čo som robil? Kráčal som po uliciach so sendvičom v ruke, schádzal som zo stožiara, a svedčil každému, ktorý išiel okolo, o láske Ježiša Krista. išiel som do servisu, a opýtal sa ich, či by som to mohol použiť, hovoril som s tými mechanikmi, išiel som tam a povedal, „Chlapi, ste už spasení? Našiel som niečo v mojom srdci.“ Chodieval som večer do potravín, prišiel som domov o druhej alebo tretej ráno po tom, čo som robieval zavolanie chorých po celú noc. Nemohlo to... Len som si sadol, prezliekol som si pracovné oblečenie, a sadol si do kresla a oddychoval som do rána, vstal som a išiel a... Tak chudý z postenia a modlenia, až som sa musel modliť, aby som si dokázal nasadiť ostrohy,

aby som sa mohol dostať na telegrafný stĺp. Kázal som a kázal, že Boh je veľký, Boh je milostivý, Boh je láska, ľuďom, a tu môj ocko umieral v mojom náručí a môj brat bol mŕtvý, zabili ho, zatiaľ čo ja som stál za kazateľňou tu dolu v tejto malej farebnej Letničnej cirkvi, kázal som. Prišli mi povedať, „Tvoj brat bol zabitý na diaľnici. Auto ho zachytilo a zabilo.“ Krv jeho vlastného brata kvapkala z jeho košele, keď ho zobral z diaľnice. Hneď po tom, ako som ho pochoval, môj otec zomrel. Potom tam bola pochovaná moja manželka.

¹⁶⁵ A išiel som tu do tejto Modlitebne. Odtiaľto, kde stojí toto pódium, som povedal ľuďom, šesť mesiacov predtým, než sa to stalo, že príde potopa. A videl som Anjela, ako vzal palicu a nameral dvadsaťdva stôp na ulici Spring Street.

¹⁶⁶ Sandy Davis a ostatní, čo tu sedia, sa smiali, povedali, „V roku 1884 to bolo len asi osem alebo desať palcov, chlapče, odkiaľ to máš?“

¹⁶⁷ Povedal som, „Bude to tak, lebo som videl jeden z tých tranzov. A povedalo mi to, že to tak bude, a bude to tam.“ A dnes je tam na ulici Spring Street značka „dvadsaťdva stôp vody“. Povedal som, „Budem sa plaviť v člne nad vrcholom tejto modlitebne,“ a bolo to tak.

Počas toho obdobia, moja manželka ochorela. Modlil som sa za ňu, a prišiel som do modlitebne, bolo tam... Ľudia na mňa čakali. Povedal som, „Ona zomiera.“

„Ó, je to tvoja žena, čo...“

¹⁶⁸ Povedal som, „Zomiera.“ Išiel som tam a modlil sa a modlil sa a modlil sa. A držal som svoje ruky; a ona sa držala mojej ruky, povedala, „Billy, stretnem sa s tebou ráno, budem tam stáť.“ Povedala, „Zhromaždi deti a stretnete sa so mnou pri bráne.“

¹⁶⁹ Povedal som, „Len začni volať 'Bill', budem tam.“ Vidíte? A odišla. Položil som ju tam do márnice, išiel som si domov ľahnúť; a keď som si ľahol... Malý Billy Paul bol u pani Broyovej a u nich, tak chorý, že lekár očakával, že kedykoľvek môže zomrieť. Modlil som sa za Billyho a tu prichádza brat Frank, prišiel za mnou a povedal, „Tvoje dieťa zomiera,“ to malé dievčatko.

¹⁷⁰ A išiel som do nemocnice. Doktor Adair ma nechcel pustiť dnu, povedal, „Ty... Ona má zápal mozgových blán; prenesieš to na Billy Paula.“ Sestrička mi dala nejaký druh červenej látky, aby som to vzal, nejaké anestetikum, aby ma to upokojilo. A musel som počkať, kým odídu z miestnosti, vyhodil som to von oknom, a vkízol som zadnými dverami, a išiel som dolu do suterénu. Tam ležalo to dieťa, pred

nemocnicou, izolačné oddelenie, mala takto muchy na svojich malých očkách. A vzal som starú placačku na komáre, odohnal som ich, a položil som to na to. Sklonil som sa; povedal som, „Bože, tam leží môj otec a brat, a na ich hrobe sú kvety. Tam ďalej leží Hope, a tu zomiera moje dieťa. Neber ju, Pane.“

¹⁷¹ A On len zatiahol oponu, akoby chcel povedať, „Buď ticho; nechcem ťa vôbec počúvať.“ On so mnou vôbec nehovoril.

¹⁷² A vtedy, keď On so mnou nehovoril, to bol čas pre Satana. Povedal, „No, myslel som, že si povedal, že je to dobrý Boh. Čo je toto všetko, o čom vykrikuješ? Si len chlapec. Porozhliadaj sa po meste; každé dievča a každý chlapec, s ktorým si sa kedy stretol, si myslí, že si stratil rozum. Stratil si.“ No, on mi nemohol povedať, že Boh neexistuje, lebo som To už videl. Ale povedal mi, že On sa o mňa nestará.

¹⁷³ Sedel som celú noc, celý deň, povedal som Bohu toto: „Čo som urobil? Ukáž mi, Pane. Nenechaj, aby nevinný trpel kvôli mne, keď som urobil zle.“ Nevedel som, že On ma skúša. Ale každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí byť skúšaný. Povedal som, „Povedz mi, čo som urobil; napravím to. Čo iné som robil, ak nie to, že som kázal celý deň a celú noc, a neustále som vydával svoj život. Čo som urobil?“

¹⁷⁴ Satan povedal, „To je pravda. A vidíš, teraz, keď to prichádza k tebe, a všetkým si povedal, že veríš, že On je veľký uzdravovateľ a tam leží tvoje dieťa a umiera, On dokonca odmietol počúvať. Tvoja žena zomrela na tuberkulózu. Povedal si, že môže uzdraviť rakoviny, a tu to máš. No, hovoríš o Ňom, aký je dobrý, a aký je dobrý k ľuďom. A čo ty?“

¹⁷⁵ Vtedy som ho začal počúvať. To je argumentovanie. Myslel som si, „To je pravda.“

Povedal, „On by mohol povedať... On nemusí povedať ani slovo, len sa pozrieť na tvoje dieťa a žilo by.“

Povedal som, „To je pravda.“

„A toľko, čo si ty pre neho spravil, a predsa, tu je to, čo on robí pre teba.“

Povedal som, „To je pravda.“ Začal som rozmýšľať, „Nuž, čo...“ Vidíte, všetko sa začína trhať na kusy, keď to prichádza k argumentovaniu. Ale keď to prichádza k tomuto, to sa zavesí. Zostalo to tam. Už som bol práve pripravený povedať, „V tom prípade končím.“ Ale keď to prišlo dolu, až kým sa všetky moci argumentácie roztrhli, potom prišlo k tomu Večnému Životu, tomu novému narodeniu. Čo ak by to tam nebolo. Čo ak by to nemalo? Nepoznali by sme jeden druhého tým spôsobom,

akým sa poznáme teraz. Táto cirkev by tu takto nebola. Tisíce a milióny po celom svete... Ale vďaka Bohu, že to tam bolo.

¹⁷⁶ Potom, keď som si myslel, „Čo... Kto vlastne som? Kto som, aby som sa spochybňoval Jeho Veličenstvo? Kto som ja, aby som sa spochybňoval Stvoriteľa, ktorý mi dal život tu na zemi? Odkiaľ som zobral to dieťa; Kto mi ho dal? Každopádne nie je moje. On mi ju len nachvíľu požičal.“ Povedal som, „Satan, choď odo mňa preč.“ Išiel som a položil som na to dieťa ruku. Povedal som, „Nech ťa Boh žehná, miláčik. Zachvíľku ťa ocko vezme a položí do mamičkinho náručia. Anjeli vezmú tvoju malú dušu preč, a ja sa s tebou stretnem v to ráno.“ Povedal som, „Pane, Ty si mi ju dal; berieš ju preč, a hoci by si ma zabil, ako povedal Jób, stále ťa milujem a verím Ti. Ak ma pošleš do pekla, aj tak Ťa budem milovať. Nemôžem od toho odísť.“ Tu to máte. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

¹⁷⁷ Byť len intelektuálny, to sa všetko rozláme, ale ty musíš mať osobný vzťah, musíš byť z Neho narodený. To je dôvod, prečo sa kazatelia dostávajú od toho preč, veľké poplatky, hovoria, že neexistuje taká vec ako Božské uzdravovanie, žiadna taká vec ako tieto veci, oni nikdy neboli na tej svätej pôde, ako som hovoril dnes ráno; oni o tom nič nevedia. Ako môžu povedať, že sú deťmi Božími, a zapierať Slovo Božie? Ako to môžete robiť, zapierať práve toho Svätého Ducha, ktorý vás kúpil.

¹⁷⁸ Ó, len pamätajte; Ježiš sa pre vás ponížil až na smrť. On sa nehádal. Keď Mu pluli do tváre, On im to nevracal. Keď Mu trhali bradu, On im to nevracal. Keď Ho udreli po tvári, ten druhý, On im to vôbec nevrátil; modlil sa za nich, ďalej kráčať pokorne. On bol príkladom pokory.

¹⁷⁹ On bol plný viery. Prečo? On vedel, že jeho slová nemôžu zlyhať. On tak žil tým Slovom, že sa stal Slovom. Ó, Bože, nech sa držím oboma rukami Boha pred týmto obecenstvom, nech žijem takto. Nech sa toto Slovo stane tak, že ja a toto Slovo budeme to isté. Nech sú moje slová týmto Slovom. Nech rozjímanie môjho srdca... Nech je On v mojom srdci, v mojej mysli. Priviaž Jeho prikázania na schránku mojej inteligencie, priviaž ich na schránku môjho srdca. Nech Ho môžem vidieť. Keď povstávajú pokušenia, nech môžem vidieť Krista. Keď veci idú zle, nech len môžem vidieť Jeho. Keď sa pripravím, a nepriateľ sa ma snaží rozhnevať, nech môžem vidieť Ježiša, čo by robil On?

¹⁸⁰ On bol tak veľmi v Slove, až kým sa On a to Slovo nestali tou istou vecou. Sledujte. On nemusel byť nervózny. On vedel, že On a to Slovo sú to isté. On vedel, že On je zmanifestované Božie Slovo, a že Božie

nariadenie nakoniec premôže svet. On vedel, že Jeho Slovo... On mal vieru; On vedel, na čom je. On nemusel diskutovať a povedať, „Sem, môžeš prísť sem.“

¹⁸¹ Diabol povedal, „No, pozrime sa, ty dokážeš predvádzať zázraky. Vieš, že máš veľkú vieru. Dokážeš predvádzať zázraky. Vybudujem ti dvakrát väčšiu budovu ako má Oral Roberts, lebo všetci ľudia dajú. Jediná vec, ktorú musíš robiť... Ukáž im, zoskoč tu z tejto budovy a choď rovno dolu, lebo je napísané, 'Pošle anjelov, aby ťa niesli, aby si si neudrel nohu o kameň.'“

¹⁸² Vidíte? On vedel, že má moc. On vedel, že by to mohol urobiť. On vedel, že to bolo v Ňom, ale nechcel to použiť, dokiaľ Mu Boh nepovedal, aby to urobil. Vidíte, On chcel byť Bohom a tým, že bol Slovom a všetko... a On vedel, že keď čokoľvek vypovie, že to je Božie Slovo; a hoci nebo a zem pominú, to Slovo jedného dňa zvíťazí.

¹⁸³ On nebol nervózný a ustarostený. On vypovedal len slová Božie. Každé Slovo, ktoré vyšlo z Jeho pier, bolo Božie pomazané Slovo. Nebolo by to nádherné, keby sme to my mohli povedať? „Moje Slovo a Božie Slovo je to isté. Čo poviem, On to uctí, lebo nerobím nič, kým Mi On prv nepovie.“ Ó, tu je váš Príklad. To je Život hodný Evanjelia.

¹⁸⁴ Nie tí kňazi, ktorí boli tak vzdelaní a uhladení, a mali všetky tie veľké hodnosti, a stáli a vykonávali dlhé modlitby, a zožierali domovy vdôv, a rozdeľovali vysoké miesta v zhromaždení, a všetky tieto veci, ktoré, oni... to nebol život hodný Evanjelia. Ale On bol hodný Evanjelia, tak veľmi, že Boh povedal, „Toto je Môj milovaný Syn, v Ktorom sa mi zaľúbilo. Jeho počúvajte. Moje Slovo je On; On je Moje Slovo. On a Ja sme to isté.“

¹⁸⁵ Nie. Sledujte toto teraz. On vedel, že Jeho Slovo nakoniec premôže svet. On vedel, odkiaľ Jeho Slovo prišlo. Vedel, že To nemôže nikdy zlyhať; to je ten dôvod, prečo povedal, „Oboje, nebo i zem pominú, ale Moje Slovo nikdy nepominie.“ Vidíte? On to mohol povedať. To bol Muž, ktorého Slovo a Božie Slovo sa stalo tým istým. On im povedal...

„Mali by ste robiť toto a tamto.“

¹⁸⁶ Povedal, „Kto Ma môže usvedčiť z hriechu? Kto Ma môže obviniť? (Hriech je nevera.) A keď aj prstom Božím vyhánam diablov, čím ich vyhánajú vaši synovia?“ Vidíte, to nebolo to, tak to muselo byť niečo iné. Vidíte? „Ak ja...“

Povedali, „Nuž, my vyháname diablov.“

¹⁸⁷ Povedal, „Ak to ja robím prstom Božím (potvrdené Slovo Božie),

potom kým ich vyhánajú vaši synovia? Rozsúďte sami.“

¹⁸⁸ Ľudia v Jeho dňoch, alebo ľudia... si z Neho robili žarty, hovorili o Ňom, ale On... Ponižovali Ho ako len mohli. Hovorili proti Nemu všetky druhy zla, ale On pokračoval ďalej.

¹⁸⁹ No, chcem za minútku zakončiť na tomto: Ľudia týchto dní sú skupinou neurotikov. Ľudia tohto dňa sú skupinou neurotikov. Boja sa vziať zaslúbenia Božie. Cirkevní ľudia, cirkevné organizácie, cirkevné organizácie sa boja urobiť výzvu na Božie Písmo pre ich deň. Oni si uvedomujú, že ich moderné podmienky a ich sociálne evanjelium, ktoré kážu, to sa nestretne s výzvou tejto hodiny, nie viac, ako sa s tým mohol stretnúť Samson v jeho stave. To vyžadovalo Boha, a tu je program, ktorý to zaslúbil. (Dostanem sa k tomu chvíľu. Chcem na chvíľu podržať to Slovo.)

¹⁹⁰ Hoci sa nazývali Kresťanmi, prijali vyznania, ľudmi vyrobené vyznania, aby vzali miesto Božiemu Slovu. Tak oni môžu vziať vyznanie, lebo to urobil človek, ale boja sa položiť svoju vieru tam v Boha, o ktorom si nárokujú, že Ho milujú. Je to tak. A potom poviete, že to je život hodný Evanjelia? Nemôže byť.

¹⁹¹ Hoci môžu byť členmi cirkvi, ale nie je to hodné Evanjelia. Vôbec nie. Evanjelium.. Ježiš povedal, „Chodte do celého sveta a kážte Evanjelium každému stvoreniu; tieto znaky budú nasledovať veriacich.“ A keď zapierate, že to nasleduje veriacich, ako môžete mať život... Nezáleží, možno ste nikdy nepovedali zlého slova. Mohli ste dodržiavať všetkých Desiat prikázaní. To s tým nebude mať nič spoločného; stále to nie je hodné Evanjelia. Vidíte, nemôže to byť. Tí kňazi to dodržiavali a stále neboli hodní. On povedal, „Ste zo svojho otca diabla.“ Kto by mohol položiť prst na jedného z tých mužov? Jedna škvrna viny, a boli ukameňovaní bez milosti. Svätí muži, a Ježiš povedal, „Ste zo svojho otca diabla.“ Keď Evanjelium prišlo do...

¹⁹² Hoci sa nazývali kresťanmi, oni sa radi držali vyznaní. Svojich vyznaní... Och. Vyznania ustanovujú a napíňajú myslenie moderných ľudí tohto dňa. A človek, ktorý bude v dnešnom dni úspešný, musí ísť spolu s tým moderným trendom myslenia. Dovoľte mi, aby som to povedal dobre a jasne. Vidíte? Človek, ak máš byť úspešný, musí ísť spolu s tým moderným myslením tohto dňa. To... Oni idú dolu a povedia, „Ó, nie je on miláčik? Nie je on úžasný? On tam vie stáť tak rovno, a nikdy nás nedrží dlhšie ako pätnásť minút. A náš pastor na nás vždy nereve kvôli týmto veciam.“ Hanba tomu pastorovi. Každý muž, ktorý môže stáť za kazateľňou a pozrieť sa na hriech tohto dňa a nekričať, tak niečo nie je v poriadku s tým mužom. On nie je hoden

Evanjelia, o ktorom si nárokuje, že ho káže. To je pravda.

Tak tým, že to tak robia, sa vyhovávajú, a hovoria, „No, pozri, moje zhromaždenie...“

¹⁹³ Prednedávnom sem prišiel jeden muž, do istej veľkej cirkvi, a písal doktorantskú prácu; a povedal, „Píšem o Božskom uzdravovaní.“ Povedal, „Brat Branham, my ťa v našej denominácii milujeme.“ Jedna z najväčších denominácií, jedna z najväčších v národe, alebo na svete. A povedal, „My ťa v tejto denominácii milujeme.“ Bol rovno tu v Jefferson Villa. Ale povedal, „Prichádzam, aby som zistil niečo o tomto Božskom uzdravovaní.“ Povedal, „Je len jedna chyba, ktorú moja denominácia nachádza.“ Vidíte? Povedal, „Spájaš sa s príliš veľa letničnými.“

¹⁹⁴ Povedal som, „Nuž, vieš, to je pravda.“ Povedal som, „To je pravda. Vieš, vždy som chcel mať možnosť dostať sa od nich preč.“ Povedal som, „Poviem ti čo; prídem do tvojho mesta; ty priprav svoj zbor, aby ma sponzoroval.“

„Ó,“ povedal, „Oni nebudú...“

Povedal som, „To som si myslel; to som si myslel.“

Povedal, „Vieš, moja denominácia za tým nebude stáť.“ To je taká istá výhovorka ako „oženil som sa, alebo kúpil som si jarmo volov.“ Nestarám sa o to, koľko doktorských titulov máš, a nakoľko si obdivovaný svojou denomináciou; taký druh služby nie je hodný Evanjelia, ktoré je napísané v tejto Knihe. Tak je to.

¹⁹⁵ Ktorýkoľvek člen cirkvi, ktorý bude podporovať takú vec ako toto, a bude sa nazývať kresťanom, a ide tam a žije... A ženy si strihajú vlasy a nosia šaty, o ktorých Biblia hovorí, aby ich nenesili; muži pokračujú v tom spôsobe ako teraz s formou pobožnosti, pijú, fajčia cigary, a ženia sa niekoľkokrát, a sú diakonmi v zbore, a dokonca pastormi a tak ďalej; a tí ľudia, ktorí sa pridávajú s takými ako toto, taký druh života nie je hodný Evanjelia.

¹⁹⁶ Žena, ktorá bude kráčať, a vezme telefón a tára a začína hádky v zbore a takéto veci, to nie je život hodný Evanjelia, ktorý sa snažíme reprezentovať. Ktorákoľvek osoba, ktorá rozdelí zbor a začne roztržku medzi ľuďmi a takéto veci, to nie je hodné Evanjelia, ktoré kážeme. Je to presne tak. Je to forma pobožnosti, zapierajúca jej moc, moc Božiu, ktorá vás drží od toho.

¹⁹⁷ Všimnite si. No, oni to nerobia; oni to jednoducho nebudú robiť. Oni majú výhovorku, že ich cirkev v to neverí. Oni... prečo... Ale Ježiš by dnes večer povedal tomu človeku, hovoril by do jeho srdca a povedal,

„Chcem, aby si išiel kázať plné Evanjelium.“

„Moja cirkev za tým nestojí, Pane. Ospravedlň ma, ak môžeš. Mám dobrú starostlivosť. Ja... ja... ja... Vieš, ja som pastor jednej z najväčších cirkví v tomto meste, Pane. Ó, my tam chválime Tvoje Meno. Tak veru, iste to robíme. Nemôžem to urobiť.“ Tá istá výhovorka, tá istá vec. Tak oni neprichádzajú na duchovnú hostinu Jeho zasľúbeného, potvrdeného Slova.

¹⁹⁸ Či nepovedal Ježiš, že tam, kde je to mŕtve telo, tam sa zhromaždia orli, orli, nie supy teraz, orli. Kde sú pomyje a rozkladajúca sa zdochlina, potom sa zhromaždia supy. Ale kde je čerstvé, čisté mäso, tam sa zhromaždia orli. Vidíte? Iste. Kde je Slovo, Orlia Potrava, tam sa oni zhromaždia.

¹⁹⁹ Tak oni neprídu na duchovnú hostinu, na ktorú sú pozvaní. Veríte tomu, že Boh dal Amerike pozvanie počas posledných pätnástich rokov na veľké prebudenie, na duchovnú hostinu? Prišli? Nie veru, nie veru. Potom odmietnuť prísť, je ten život hodný Evanjelia, hoci oni to tak nazývajú?

²⁰⁰ Keď ku mne prišiel nedávno jeden človek, a sadol si na stôl a povedal, „Brat Branham, chcem dosiahnuť ponad ten stôl (veľký muž); chcem sa chytiť tvojej ruky. Milujem ťa (bol som v zbere a počul som ho kázať.)“ Povedal, „Milujem ťa. Verím, že si Boží sluha.“

Povedal som, „Ďakujem ti, doktor. Aj ja ťa milujem.“

Povedal, „Chcem ti povedať, ako veľmi ťa milujem ako brata.“ A povedal, „Vidíš moju malú kráľovnú, ako tu sedí, moju manželku, pamätáš si ju?“

Povedal som, „Áno.“

Povedal, „Lekár je dal dva týždne života so zhubným nádorom; a ty si prišiel do mesta a modlil si sa za ňu, a pozrel si sa, a videl si videnie, a pozrel si sa späť, a povedal mi 'TAK HOVORÍ PÁN, bude uzdravená.': veľké miesto v jej chrbte sa takto vsiaklo, vyzeralo ako veľká časť ženského prsníka vtiahnutého dovnútra jej chrbta, rovno do jej chrbtice. Dnes po tom nie je ani stopy.“ Povedal, „Tam sedí dnes moja kráľovná – živá.“

Povedal, „Ako by som mohol robiť niečo iné ako ťa milovať za to, že si sa modlil tú modlitbu viery. Ako by som mohol zabrániť viere, že si služobník Pánov, keď si ma videl a presne si povedal, čo sa stane.“ Povedal, „No, mám niečo pre teba, brat Branham.“ Povedal, „Patrím k najväčšej Letničnej lige, aká existuje.“

Povedal som, „Áno, pane, viem.“

Povedal, „Prednedávnom som hovoril s bratmi, a povedali mi, aby som sa s tebou skontaktoval a povedal ti, že to bola hanba, že si vzal tú Bohom danú službu k bande ľudí mimo tej rieky a z hocikiaľ.“

Povedal som, „Je to tak?“

Povedal, „Áno.“ Povedal, „Boh poslal tú službu, aby udrela tie nervové miesta, veľké miesta, tie najvýznamnejšie.“

²⁰¹ Videl som rovno vtedy hovoriť diabla. Myslel som si, „Áno, zoskoč z tejto hory a ukáž, viete, z tejto budovy.“ Vidíte, vidíte? Pomyslel som si, že som ho len dovediem trochu ďalej. Moja matka zvykla hovoriť, „Daj krave dosť povrazu; sama sa obesí.“ Povedal som, „Je to pravda?“

„Áno,“ povedal, „je to hanba. Ale čo robíš...“ Povedal, „Čo si? Dnes si len ťažko môžeš kúpiť jedlo.“ A povedal, „Pozri sa na Orala Roberta a tých, čo vkročili dnu, a dostali sa odtiaľto von so stotinou služby, akú máš ty, a pozri kam išli.“

Povedal som, „Áno, to je pravda.“ Vidíte?

A povedal, „Moja skupina ťa vezme. Vezmete ťa rovno dovnútra ako jedného z našich bratov. Všetci ti dajú pravú ruku obecenstva, a prenajmeme lietadlo a dáme ti mzdu päťsto na týždeň, alebo viac, ak chceš, a pošleme ťa do každého hlavného mesta v krajine.“ Toto sa stalo rovno vo Phoenixe, Arizona, rovno pri stole. A povedal, „A zaplatíme tvoje...“ Povedal, „Potom nech ten svet, ten vonkajší svet, nech tí hodnostári, veľkí muži, vysokopostavení...“ Povedal, „Ty stále hovoríš o tej spodine; my máme tých, čo sú navrchu...“ Povedal, „Nech vidia ruku Pánovu. Potom im privediem moju ženu, a iní môžu dokázať, že tie veci, ktoré hovoríš, sa dejú.“

²⁰² Povedal som, „Áno, pane, to by bolo skvelé.“ No, vidíte, ten muž v pozícii D.L., L.L.D., pisateľ kníh (Vidíte?), Doktor Literatúry, skvelý spisovateľ, skvelý človek... Vidíte, on nepoznal Písmo. Vedeli ste, že ten Anjel, ktorý robil tie druhy skutkov, nikdy neišiel do Sodomy? On zostal s tou vyvolanou skupinou, Abrahámom. On to jednoducho nevedel. Len som ho nechal tak, len som to tam tak položil. A chcel som len vidieť, čo v tom bolo. A povedal som, „Nuž, čo by som mal robiť?“

Povedal, „Nuž, brat Branham, len, jediná vec, ktorú povedali, diskutovali sme o tom: pár vecí, drobné malicherné veci, ktoré učíš, ktoré... daj ich len bokom.“

Povedal som, „Napríklad čo, brat?“

„Ó,“ povedali, „tvoj krst, vieš. Vieš, krstíš tak trochu ako jednotári, nejako tak,“ a povedal, „takéto malé veci.“

Povedal som, „Ó?“ Išiel som ďalej.

A on povedal, „Počiatočný dôkaz, a kazateľky ženy a malé, len pár malých vecí ako toto.“

²⁰³ Povedal som, „A-ha.“ Povedal som, „Vieš, som prekvapený, že jeden sluha Boží prosí iného sluhu Božieho, po tom, čo mi vzdal hold, ako si to urobil, a nazval si ma prorokom, a vieš, že Slovo Pánovo, alebo zjavenie Slova prichádza k prorokovi, a otočíš sa, Doktor Pápež, to nehovorí o tvojej dobrej inteligencii, a povieš a požiadáš jedného sluhu Božieho, požiadáš iného sluhu Božieho, aby urobil kompromis na veci, ktorá pre neho znamená doslovne viac ako samotný život.“ Povedal som, „Nie, pane, brat Pápež, v nijakom prípade to neurobím. Nie, veru.“ Čo je to? Je tam zrnko Večného Života, ži alebo zomri, či si veľký človek alebo nie veľký človek...

²⁰⁴ Prechádzal som minule okolo, nechcem uraziť týchto dvoch mužov, pozrel som sa tam, a bol tam veľký obraz v Tulsa, Oklahoma, nové miesto Orala Robertsa, seminár na vzdelávanie kazateľov. Bude to stáť (a poznám Demosa Shakariana, brata Carla Williamsa, a tých, čo sú členmi predsedníctva) päťdesiat miliónov dolárov, s trojmiliónovou budovou, letničný chlapec. To je veľká nádielka, čo pre neho Boh urobil.

²⁰⁵ A pomyslel som si, „Ja a seminár. V prvom rade som proti tomu.“ A tam bolo napísané, „Budúce sídlo veľkého seminára Orala Robertsa.“

²⁰⁶ Šiel som ďalej dolu ulicou, bola tam veľká moderná vec, a Oral Roberts v malom otrhanom stane prišiel na moje zhromaždenia v Kansas City, Kansas. Bolo tam napísané, „Budúce sídlo Tommyho Osborna,“ ó, človeče, bude to asi troj alebo štvormiliónové miesto. A tam... Tommy Osborn, jeden z najlepších kresťanských mužov, on je skutočný muž, skutočný Bohom poslaný muž, stál rovno tam na ulici, malý nervózný chlapec, a malý chlapec a dievča v aute, behali okolo, povedal, „Brat Branham, bol som tam, keď som videl bežať toho maniaka; a videl som ťa, ako si na neho ukázal prstom do jeho tváre a povedal si, 'V Mene Ježiša Krista, vyjdi z neho.' Videl som, ako padol na tvoje nohy, po tom, ako vypovedal svoje proroctvo a povedal, 'Dnes večer ťa vykopnem uprostred tohoto obecnstva 6500 ľudí.'“ A povedal, „Videl som ťa tam stáť, vôbec si nezvýšil hlas, a povedal si, 'V Mene Pánovom, pretože si vyzval Ducha Božieho, dnes večer padneš k mojím nohám.' Povedal, 'Ja ti ukážem, ku koho nohám padnem.'“

A povedal som, „Vyjdi z neho, satan“; on len padol dozadu a pritlačil mi

nohy k podlahe.

²⁰⁷ Povedal, „Boh je Boh, brat Branham; to je všetko.“ Povedal, „Bol som v dome zavretý na dva alebo tri dni.“ On sa nebojí povedať pravdu. On o tom povie. On sa za to nehanbí. Povedal, „Myslíš, že mám dar uzdravovania?“

²⁰⁸ Povedal som, „Zabudni na to, Tommy, bol si poslaný kázať Evanjelium; choď a káž to. Choď tam s bratom Bosworthom.“

²⁰⁹ Pozrel som sa tam, a videl som... Začal som pred nimi oboma. Myslel som si, „Je tam Oral Roberts s päťsto strojmi, že dokonca ani ľudská ruka sa nedotýka tých písmen, štyri milióny dolárov v pošte minulý rok, štyri milióny.“ Štvrtina zo všetkých tých peňazí, ktoré boli vzaté v celom Kresťanskom svete, štvrtina peňazí z celého Kresťanstva prichádza k jednému človeku. Čo za miesto. Vyšiel som tam von, aby som to videl, a...

²¹⁰ Nuž, Oral je môj brat. Ó, ako ho milujem. On je skutočný chlapík, skutočný muž, a ja ho mám rád. A on si o mne myslí len to najlepšie, a ja o ňom tiež. My sa len nezhodujeme v Písme. A Tommy Osborn, to isté, myslím si o ňom len to najlepšie; on je jedným z najlepších mužov, ktorých som stretol, Tommy Osborn. A tí muži... A pomyslel som si, „Keď som vošiel do ich kancelárií a videl som, čo mali, myslel som si, že by som sa hanbil, keby prišli a videli moju, jeden malý písací stôl a ako sa snažíme dostať tie písmená von a...“ Čo za vec by to bola v tom čase sedieť na konci obytného prívěsu. Pomyslel som si, „Čo by to bolo?“ Potom som vyšiel von, a pomyslel som si, „Nuž, budúci domov Orala Roberta, budúci domov Tommyho Osborna, jeden sa nerozpráva s tým druhým.“ Tak som išiel dolu ulicou a pomyslel som si, „Ale čo ja?“

²¹¹ A niečo povedalo, „Pozri hore.“

²¹² Myslel som si, „Áno, Pane, daj nech si ukladam svoje poklady v nebi, lebo to je to, kde je moje srdce.“ Nehovorím to z ľútosti; hovorím to preto, lebo sa to stalo, a Boh vie, že je to tak. Vidíte?

²¹³ Kde sú tvoje poklady? Chceš byť nejakým veľkým niekým? Ak si, si nikým. Dostaň sa až na miesto, kedy nebudeš chcieť byť niekým veľkým, budeš chcieť byť pokorným malým sluhom Kristovým. To je cesta úniku. To je všetko...

²¹⁴ Brat Boze a ostatní formovali zbor v Chicagu. Oni sa museli vzdať Filadelfskej cirkvi kvôli tej denominácii. No, hovorili o tom, že zoženú nejakého chlapíka s plášťom takto vzadu, nejakého D.D. Povedal som, „Ste na ceste von. Ak chcete nájsť skutočného pastora pre ten zbor,

zožeňte malého starého pokorného človeka, ktorý ledva prečíta svoje meno a jeho srdce je v ohni pre Boha. Len vezmite toho muža; to je ten, ktorého chcete vziať, niekoho, ktorý nepozná všetky tieto veci, niekoho, kto nebude diktovať, a riadiť, a neuvrhne vás do všetkých druhov dlžôb a všetkého ostatného, a bude vás len krmiť Slovom Božím. To je ten druh osoby, ktorú treba vziať.“

Tak oni neprídu na duchovnú hostinu... Musím zakončiť. Už som teraz prekročil čas; asi o šesť minút vás prepustíme, ak Pán dá.

²¹⁵ Počujem, ako niektorí povedia, „Ale brat Branham, mal by si ten názor podložiť... Ľudia nie sú neurotici. Títo ľudia nie sú neurotici; oni sú len vzdelaní.“ Oni sú vzdelaní neurotici. Tak je to. Áno. „Oni nie sú neurotici; oni sú vzdelaní.“ Potom sa vás chcem opýtať otázku. Vidíte, rozumiete? Chcem sa vás potom opýtať. Prosím, vysvetlite ich správanie dneška, ak nie sú neurotici. Povedzte mi, čo ich vedie k takému správaniu, ak nie sú neurotici? Vidíte? Každý ťahá za svoju denomináciu, nenásytí... Ježiš taký nebol. On sa s ničím neponáhal. Vidíte? On nebol nenásytý, On bol náš Príklad.

²¹⁶ Zločin, národ, národ má viac zločinu, ako kedy mal, a čo sa deje?

²¹⁷ Dospievajúci, členovia cirkvi si berú životy, muži strieľajú na svoje manželky a rodiny a pália svoje deti... A pozrite sa na tú vlnu zločinu. A oni nie sú neurotici? Tak potom, čo sa deje? Sledujte ich konanie. Národy zbláznené za mocou. Každý chce zobrať všetko, ten zvyšok, aby urobili jednu zástavu, jeden národ, a to bude ich zástava a ich národ; sú pobláznení za mocou. Nemorálnosť, no svet je nemorálnejší ako kedy bol. Nahé ženy na uliciach, nahé ženy, a hovoria, že sú v zdravej mysli? Nemôžu byť. Jednoducho nemôžu byť.

²¹⁸ Počúvajte. V Biblii bola jedna osoba, ktorá si vyzliekala šaty; bol to Legion; bol pomätený. Keď ho Ježiš našiel a vrátil mu rozum, obliekol si šaty. Je to tak. Čo ťa vedie k tomu, aby si si vyzliekala šaty? Diabol. Tak je to. Potom povedia, že nie sú neurotici? Chodte dolu ulicou a prejdite štyri mestské bloky bez toho, aby ste videli nahú ženu, a vráťte sa a povedzte mi. Vidíte? V poriadku. Zistíte to.

²¹⁹ Potom hovoríte, že oni nie sú neurotici? Potom, čo je nesprávne? Oni nemôžu mať zdravý rozum. Žena so zdravým rozumom by to nerobila. Ona má lepší zmysel. Ona vie, čo si oblieka keď ide von. Tam vonku to je banda žiadostivých diablov, sú takí špinaví, nečistí, lajdácki, opití muži, vrahovia a všetko ďalšie...

²²⁰ A ty povieš... Svet teraz pije viac alkoholu. V Spojených štátoch utrácajú za alkohol viac peňazí, ako míňajú na potraviny. Myslím, že to

je... Zabudol som, o koľko viacej stojí každý rok alkoholová dlžoba v národe, ako to bývalo predtým. A čo robí alkoholizmus? Posiela vás do blázinca.

²²¹ Rakovina... Keď medicínski doktori z celého sveta píšu do časopisov a hovoria ti, „Rakovina v naložených autách.“ Cigarety, dávajú to na potkany a je dokázané, že z toho dostanete rakovinu pľúc. Sedemdesiat percent z nich má rakovinu pľúc z fajčenia cigariet. A tie ženy a tí muži ich budú hneď bafkať a vydychovať vám to do tváre. Ak to nie je neurotické, čo je neurotické?

²²² Keď môže byť Evanjelium Ježiša Krista kázané a dokázané a Boh neba vo forme Jeho Ohnivého Stĺpu máva nad ľuďmi a ukazuje, že Ježiš Kristus je v poslednej fáze Svojho príchodu, dávajúc im posledné znamenie, a oni sa Tomu smejú, a robia si z Toho žarty, a nazývajú sa členmi cirkvi, a potom povedzte, že nie sú neurotici? Vysvetlite to. (Môj čas sa stále posúva.) Ale opýtajte sa len, či nie sú neurotici. Iste, oni sú vzdelaní neurotici. Je to presne tak.

²²³ Vysvetlite ich stav. Nemôžete. Strihajú si vlasy, nosia svetské šaty, kráčajú takto po ulici. A Božia Biblia proti tomu varuje, a dokonca zakazuje žene modliť sa s ostrihanými vlasmi. A hovorí, že muž... Ak to ona robí, ona dokazuje svojmu mužovi, že ona sama je nemorálna, a on má dokonalé právo rozviesť sa s ňou a poslať ju preč. Je to presne tak. Slovo Božie to hovorí, a tá žena to počuje a keď pokračuje v nosení krátkych vlasov a nazýva sa kresťankou, ak to nie je neurotik, čo je neurotik? Chceme, aby mi potom niekto povedal, čo je neurotik.

²²⁴ Áno, oni sú neurotici, vysoko vzdelaní, tituly, vysoké školy. Dávame viac času na vzdelanie našich detí v algebre a biológii, než ako by sme mali o Biblii a Ježišovi Kristovi. Nie je v tejto krajine dieťa, ktoré by vám nepovedalo, kto je David Crockett. Tretina z nich vám nepovie, kto je Ježiš Kristus. Potom to nie je neurotické? Určite je. Ako môžeme takto ísť ďalej a ďalej a ďalej, ako idú oni.

²²⁵ Len pamätajte. A cirkvi to schvaľujú, zatiaľ čo Biblia to odsudzuje. Je tá služba neurotická? Vzdelaní neurotici. Je to presne tak. Cirkvi to schvaľujú.

²²⁶ Spomeňte si na Lota; on bol chytrý muž. Pozrite sa na neho na chvíľu. Ne... ne... Ne... Prepáčte mi, že pár minút už preťahujem. Toto je... toto je... je príliš dôležité. To ide von... Prišli ste ma počúvať, ako nahrávam túto pásku.

²²⁷ Pozrite, pozrite. Zastavme sa na chvíľu; modlite sa na chvíľu vo svojom srdci, „Pane, daj mi to vidieť.“ Otvor svoj um; nech to Boh učiní.

Pozrite na... Len vezmime samotný tento národ. Povedzme, čo Boh povedal.

²²⁸ Biblia povedala, že hriechy Sodomy dennodenne trápili spravodlivú dušu Lota. On jednoducho nemal dost' odvahy na to, aby sa proti tomu postavil. Je to tak? On to nemohol urobiť, lebo bol starostom mesta. On nemohol, ale Biblia povedala, že tie hriechy Sodománov trápili jeho dušu. On vedel, že je to zlé, ale nemal odvalu robiť to, postaviť sa proti tomu.

²²⁹ No, pozrite. Koľko Lótov včera v Amerike, čítali svoju Bibliu, aby si pripravili svoje poslanstvo na dnes, a preleteli cez vodný krst v Meno Ježiša Krista? Koľkí z nich preleteli cez krst Svätým Duchom, Ježiš Kristus ten istý včera, dnes a naveky; Marek 16, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria“; Ján 14:12, „Ten, kto verí vo Mňa, skutky ktoré ja činím, aj on bude činiť“; Ak zostávate vo Mne a Moje Slovo vo vás, proste čo chcete a bude vám“? Koľko Lótov to videlo, ale kvôli ich výhovorkám ich denominácií, to...

²³⁰ Pozrite sa a vidzte v Biblii. Pozrite sa na ich zhromaždenia ostrihaných žien, a oni vedia, že Biblia to odsudzuje. Pozrite sa dolu ulicou na ich vlastných členov zboru, chodia po ulici v šortkách, a vedia, že Slovo je proti tomu. Ale nemajú odvalu volať proti tomu. Ale jednako človek, ktorý tvrdí, že je kresťan, jeho duša v ňom kričí proti tomu. Ale on nemá odvalu. Ak to nie je moderná Sodoma, kde to je? Bože, daj nám niekoho, kto bude proti tomu kričať. Je to tak. Ako Ján Krstiteľ povedal, „Sekera je už položená na koreň stromu.“ To je to, čo dnes potrebujeme.

²³¹ Sledujte. Oni sú modernou Sodomou. Pamätajte. Vidíte, celá krajina sa stala modernou Sodomou a Gomorou. Lót to znovu zažíva... znovu cez to všetko prechádza. Lebo jeho najúprimnejšie presvedčenia mu hovoria skrze Slovo, že je v blude.

²³² Pozrite sa v Chicagu, väčšie Chicago, keď tam sedelo tých tristo kazateľov, a oni... Pán mi v ten večer povedal, čo oni urobia. Oni mali pre mňa prichystanú pascu. Ja, išiel som tam. A išiel som a povedal som bratovi Carlsonovi; povedal som, „Nebudete to mať v tom hoteli. Budete to musieť vziať na iné miesto, a bude to zelená miestnosť. A oni na mňa pripravili pascu, však, brat Carlson?“ Sklonil hlavu.

Sadol si v mojej pracovni pred pár dňami, aby som prišiel do Chicaga na stretnutie. Povedal, „Nikdy na to nezabudnem, brat Branham.“

Povedal som, „Oni majú pre mňa pripravenú pascu. Prečo, brat Carlson? Bojíš sa mi povedať, prečo, ty a Tommy Hicks?“ Sklonili hlavy.

Povedal som, „Tommy, prečo nehovoríš?“

Povedal, „Nemohol som to urobiť.“

²³³ Povedal som, „Myslel som si, že si povedal, že mi urobíš láskavosť.“ Povedal som, „Minulú noc mi Pán povedal, 'Dnes tam pôjdeš, a zistíš, že nedostanete tú budovu. Pôjdeš do inej budovy. Dr. Mead bude sedieť na tejto strane, ten farebný muž a jeho žena, ktorá spieva, budú sedieť rovno tu a tak ďalej, kde budú všetci sedieť.'“ Povedal som, „Bude tam budhistický kazateľ.“ A povedal som, „No, zistíte to. Majú to proti mne, lebo kážem vodný krst v Meno nášho Pána Ježiša Krista. Majú to proti mne, lebo kážem semeno hada, a proti dôkazu, že každý, kto hovorí v jazykoch, má Ducha Svätého, a tieto veci.“ Povedal som, „Poďte dolu a sledujte Boha.“

²³⁴ Prišli sme tam... Šli tam dolu a práve... Dve hodiny po tom, alebo ešte lepšie niekedy v to popoludnie, oni zavolali bratovi Carlsonovi a povedal. Ten človek, čo mu dal ten, čo zaplatil ten poplatok za to, povedal, „Musíme to zrušiť, lebo manažér povedal, že to už na dnes večer sľúbil nejakej skupine, alebo v to ráno.“

²³⁵ A nemohli to mať. Tak sme šli von do mesta a na vidiek. A v to ráno, keď sme sa tam dostali a stáli sme tam a ja... A brat Carlson povedal, „Je tu jedna vec, s ktorou vy bratia nebudete súhlasiť s bratom Branhamom,“ ale povedal, „on sa nebojí povedať, čomu verí.“ Povedal, „Povedal mi, že tieto veci sa stanú presne tak, ako sa stali.“ Povedal, „No, tu ho máte. Nech hovorí sám za seba.“

²³⁶ Vzal som to Písmo, „Nebol som neposlušný nebeskému videniu,“ ako povedal Pavol. Povedal som, „Zazlievate mi vodný krst v Meno Ježiša Krista. Viac než tristo z vás sa predstavilo ako Doktor Taký a taký a Doktor Taký a taký.“ Povedal som, „Ja nemám ani len základné školské vzdelanie, ale vyzývam kohokoľvek tu, aby si vzal svoju Bibliu, a postavil sa tu ku mne, a poprel jedno z tých slov, ktoré boli povedané.“ Máte to tu na páske, ak si to chcete vypočuť. To bol ten najtichší dav, aký som kedy počul. Povedal som, „Čo sa deje?“ Je tu dnes večer niekto, kto bol na tom rannom zhromaždení, nech vidíme vaše ruky. Áno, pozrite, iste, pozrite sa všade dookola. Povedal som, „Potom, ak to nemôžete podporiť, potom sa držte odo mňa ďalej.“ Je to tak. Kopa rečí, keď sú tam za rohom, ale postaviť sa tej veci tvárou v tvár, to je už niečo iné. Je to tak. To je...

²³⁷ Tí muži vyšli von. Tommy Hicks povedal, „Chcem tristo tých pásov, aby som ich poslal každému trojičnému kazateľovi, ktorého poznám.“ Tí muži mi potriasli rukou, povedali, „Prídem dolu do Modlitebne a dáme

sa nanovo pokrstiť.“ Kde sú? Výhovorky. „Nemôžem to urobiť; moja denominácia mi to nedovolí.“ „Oženil som sa.“ „Kúpil som volie jarmo, vlastne jarmo volov.“ Kúpil som kus zeme; musím sa ísť na ňu pozrieť.“ Vidíte? Niektoré z tých vecí ako... Výhovorky, je to tak? Je taký život hodný Evanjelia? Ak je to Evanjelium správne, predajme všetko, čo máme a žime pre neho. Buď kresťanom. Tak veru. Amen. Všimnite si teraz, ako končíme.

²³⁸ Ale ich výhovorky sú ich vyznania a ich denominácie. Je to ako strom. Pozeral som sa minule na brata Banksa. Mal som borovicu, ktorú som zasadil, keď sa tam prvýkrát presťahoval asi, ó, pred asi pätnástimi rokmi alebo tak nejak. A nechal som tie konáre, výhonky rásť na tej borovici, a nemohli sme dostať kosačku dolu pod to. A aj tak tam nebola tráva. A išiel som tam a vzal pílu, a odpílil som tie konáre, až kým tá borovica nebola tak vysoko, že ste mohli pod ňou prejsť s kosačkou; a ten najkrajší kus trávy, aký ste kedy videli je teraz pod ňou. Čo to bolo? Bolo tam semeno. Muselo dostať svetlo. Vidíte, vidíte?

²³⁹ A tak dlho, kým denominácia, vaše výhovorky, sa snažia zatieniť to semeno, o ktorom viete, že tam vlastne leží, beriete si Lótv diel. Odhodte tie veci preč a nechajte to svetlo Evanjelia svietiť na to, moc Ježiša Krista. Áno. Držať to Svetlo preč od toho, to zdrží do života, lebo keď sa k tomu niekedy dostane Svetlo, vyrastie to k životu. To je ten dôvod, prečo ľudia hovoria, „Nechod' na niektoré z tých zhromaždení.“ Oni sa boja, že niečo z toho Svetla zasiahne niektorého ich člena.

²⁴⁰ Pamätajte na ženu pri studni. Bola prostitútkou. Tam stáli tí kňazi, a oni videli Ježiša ako povedal Natanaelovi, „Videl som ťa, keď si bol pod tým fíkom.“

A kňazi povedali, „On je Belzebub. On je veštec. To je diabol.“

Táto malá žena, keď tam kráčala vo svojom nemorálnom stave, žijúc so šiestimi mužmi a keď tam kráčala v tom stave, v tom stave bola, a Ježiš povedal, „Daj sa mi napiť,“ začal rozhovor. Povedal, „Chod' a prived' svojho manžela a prídte sem.“

Povedala, „Žiadneho nemám.“

On povedal, „Povedala si pravdu. Máš piatich, a ten, s ktorým teraz žiješ, nie je tvoj muž.“

Povedala, „Pochopila som, že si prorok, Pane. Viem, že Mesiáš toto bude robiť, keď príde.“

Ježiš povedal, „Ja som On.“

²⁴¹ To to vyriešilo. Keď to Svetlo zablysko cez to semeno, ktoré ležalo v tej malej starej prostitútke, dni tej prostitútky sa skončili. Šla do ulice, oslavujúc Boha, povedala, „Podte a vidzte Muža, ktorý mi povedal veci, ktoré som urobila. Nie je Toto Mesiáš?“ Čo to bolo? Svetlo sa dostalo späť k tomu semenu pod tieňom prístrešku prostitútky. Tak veru.

²⁴² No, už končím týmto: Nevieľ, koľko mám ešte strán, ale určite ich nevezmem všetky. Je tam asi desať, ale to je asi len polovica. Ale zakončíme týmto.

²⁴³ Porovnajme teraz niečo, čo je hodné života, aspoň jeden príklad. Porovnajme život svätého Pavla s mladým bohatým mládencom. To isté Svetlo zasiahlo oboch tých mužov. Obaja mali to isté pozvanie od Ježiša Krista. Je to tak? Obaja boli dobre učení v Písme. Obaja boli teológovia. Pamätajte, Ježiš povedal bohatému mládenkovi, „Dodržujes prikázania?“

²⁴⁴ Povedal, „Robil som to od môjho detstva.“ Bol to vycvičený muž. Tak isto aj svätý Pavol. Obaja boli dobre trénovaní v Písme; ale, obaja mali Slovo. Jeden ho mal z naučenia; ten druhý v tom mal zárodok Života. Keď to Svetlo zablysko pred Pavlom, povedal, „Pane, Kto Si?“

Povedal, „Ja Som Ježiš.“

„Tak tu ma máš.“ On bol pripravený.

²⁴⁵ To Svetlo zasiahlo oboch mužov. Jeden bol oplodnený, ten druhý nebol. Tak je to aj dnes: Cirkev duchovná, cirkev telesná.

²⁴⁶ Bohatý mládenec mal svoju výhovorku. On to nemohol urobiť. Bol príliš obťažovaný príliš mnohými priateľmi vo svete. Nechcel skončiť s tou spoločnosťou. To je to, čo sa stalo s mnohými ľuďmi dnes. Myslíte si, že keď patríte do klubu, vy by ste nemohli opustiť to bratstvo: „Oni všetci pijú a tieto veci, a robia toto.“ V poriadku, pokračujte v tom. Nič proti klubu, nič proti cirkvi, hovorím o vás. Vidíte, áno. Vidíte? Nič proti tomu. Lebo jeden... Šesť z jedného a polovica tučta z druhého. Práve sa mi podarilo povedať vám, že cirkev nie je nič iné ako klub, denominácia, ak zapierajú Slovo Božie.

²⁴⁷ Všimnite si. Bohatý mládenec mal svoje výhovorky. Hoci sa nikdy nevzdal svojho svedectva. Zisťujeme, že išiel do veľkého obchodovania. Mal znalosti, a išiel na také miesto, že až musel nazhromaždiť toľko, že musel vybudovať nové stodoly, aby mal kam uložiť svoj majetok. A keď zomrel... A nejaký starý mládenec s golierom omotaným okolo krku kázal na jeho pohrebe, nepochybne. A keď kázal, možno povedal... Spustili vlajky na pol žrde a povedal, „Náš drahý

milovaný brat, starosta tohto mesta, teraz je v rukách Všemohúceho, lebo bol veľkým členom cirkvi. On robil to a to a to.“ A Biblia povedala, „V pekle pozdvihol svoje oči v súžení.“ Vidíte?

²⁴⁸ A pamätajte, on sa stále chcel držať svojich vyhlásení i v pekle. Videl Lazara v lone Abrahámovom, a povedal, „Otec Abrahám, pošli Lazára dolu.“ (Vidíte?) stále ho nazýval svojím otcom. Vidíte? Použil svoje vedomosti a išiel do intelektuálnej cirkvi. Keď ho zasiahlo Svetlo, odmietol Ho. Ak to nie je moderný trend dnešnej cirkvi, potom neviem. Nezáleží, ako Boh žiari cez ich chodník, Ohnivý Stĺp alebo čokoľvek to môže byť, oni stále so svojimi vedomosťami, oni To môžu vyvrátiť a ísť do tej intelektuálnej skupiny kvôli sociálnemu postoju.

²⁴⁹ Ale Pavol bol už v sociálnom postoji, s veľkými vedomosťami, veľký žiak pod Gamalielom, pravá ruka najvyššieho kňaza, až tak, že išiel ku kňazovi a dostal pokyny, aby dal všetkých tých fanatikov do väzenia. Ale keď to Svetlo zasiahlo jeho cestu, a on videl, že ten istý Stĺp Ohňa, ktorý viedol Izrael cez púšť, bol Ježiš Kristus, on sa vzdal všetkého, čo kedy vedel. On prišiel do Života.

²⁵⁰ Mohli by ste nazvať život toho bohatého muža životom hodným Evanjelia, ktoré počul? Hoci bol veriacim, mohli by ste nazvať ten druh života medzi intelektuálmi a zábavkami a... V tú noc, keď slnko zapadalo, mali prípitok a možno sa nejaký kňaz nad tým pomodlil... A on mal zábavy a nejaký žobrák tam ležal pri jeho bráne. A on si dával prípitok a hovoril o svojej veľkej viere, ktorú mal v Boha, a pred svitaním v to ďalšie ráno, predtým, ako slnko vstalo, bol v pekle. Je to tak. Tu máte svojich intelektuálov.

²⁵¹ Ale Pavol, keď ho zasiahlo Svetlo, porovnajme jeho život a pozrime sa, či je hodný. Čo sa stalo? Keď Pavol, keď ho Svetlo zasiahlo, on sa vzdal všetkých svojich vedomostí a odišiel z tej intelektuálnej skupiny, a kráčal v Duchu Ježiša Krista. (Sláva Bohu.) Ale hoci bol tak múdry, nikdy nepoužíval veľké slová. Keď prišiel od tých Korint'ánov, povedal, „Nikdy som k vám neprišiel s ľudskou múdrosťou. Nikdy som k vám neprišiel s nadutými slovami, lebo by ste do toho vložili voju vieru, ale prišiel som k vám v jednoduchosti, v moci vzkriesenia Ježiša Krista, aby vaša viera bola v tom.“ Tam je život. Sledujte to.

²⁵² On nikdy nepoužíval svoje vzdelanie. Nikdy nechodil s tou intelektuálnou skupinou. Kráčal v Duchu Kristovom, pokorný, poslušný Slovu Božiemu, keď bolo tak veľmi v protiklade s ich vyznaniami. Ale Pavol videl to Svetlo a kráčal v ňom (Je to tak?), nechal ten Život Kristov odrážať Ježiša Krista veku, v ktorom žil, aby ľudia mohli vidieť Ducha Božieho v ňom. A tí pokorní tomu tak veľmi verili, že dokonca

chceli prinášať svoje vreckovky. Brali ich z jeho tela. A oni tomu tak verili... On bol takou reprezentáciou Ježiša Krista, že čohokoľvek sa dotkol, oni verili, že to bolo požehnané. Áno. Čo za muž to bol. Dal svoj život, svoje bohatstvo, všetko, čo mal, svoje vzdelanie, zabudol na všetko, aby kráčal dolu s rybármi, a žobrákmi, a povaľačmi na ulici, aby jeho svetlá mohli odrážať lásku Ježiša Krista. Povedal, „Bol som švihaný po chrbte štyridsať deväť krát. Nevadí mi to, lebo nesiem na svojom tele znamenia Ježiša Krista.“ Chudák chlapík v takom hroznom stave, povedal, „Nesiem na svojom tele znamenia Ježiša Krista.“ Aký rozdiel od toho hodnostára s tými kňazmi okolo seba.

²⁵³ A keď bol v Ríme a nikto pri ňom nestál a oni stavali nejaký podstavec, aby mu tam zoťali hlavu, tam je to, kde to povedal. Ó. Povedal, „Tam pre mňa leží koruna, ktorú mi Pán, ten Spravodlivý Sudca, dá toho dňa, a nielen mne, ale tým, všetkým tým, ktorí milujú Jeho príchod.“ Tam je život hodný Evanjelia.

²⁵⁴ Čo ešte o ňom? On stál pre Krista. On nechal Evanjelium odrážať cez seba. Predtým, než to urobil, on išiel a učil sa Evanjelium. Išiel dolu do Arábie a zostal tam tri roky, a zobral Starú Zmluvu a ukázal cez Starú Zmluvu, že On bol Ježiš Kristus. A nechal To cez seba odrážať tej pokornej skupine ľudí, ktorú on... keď povedal, „Ja viem, aké je to mať plné brucho, a viem, aké je to byť hladný a žiadostivý.“ Muž s takým vzdelaním ako on a taký študent, stojaci so vzdelaním do Gamaliela, jedného z najväčších učiteľov, ktorí boli v tých dňoch, a stál bok po boku s najvyšším kňazom... Brat, on mohol byť hodný miliónov dolárov a mohol mať všetky druhy budov. To je pravda. Ale on povedal, „Ja...“ On dokonca nemal ani nič iné, iba jeden kabát.

²⁵⁵ A Démas videl toho muža s takou službou ako je táto, v II. Timotejovi, 3.kapitole povedal, „Démas ma opustil, a všetci ostatní muži, milujúci tento súčasný svet.“ Povedal, „Keď prídete, prineste mi ten kabát, ktorý som tam nechal. Začína byť chladno.“ Muž s takou službou, on mohol mať len jeden kabát... Sláva Bohu.

²⁵⁶ To mi pripomína svätého Martina, keď sa snažil stáť za Evanjelium a všetkým, predtým ako sa obrátil. V prednicejskom, vlastne Nicejskom koncile, Nicejskí otcovia, v histórii... Jedného dňa išiel cez tie brány... Bol z Tours, Francúzska. A tam sú ľudia, nejaký starý povaľač tam ležal umierajúc, bez šiat, a ľudia prechádzali okolo, mohli mu dať šaty, a neurobili to. Prechádzali okolo neho a ignorovali toho starého chudáka. A svätý Martin tam stál a pozeral na to. Hovorili, že on...

²⁵⁷ Každý vojak mal muža, ktorý mu leštil topánky a on leštil topánky svojich sluhov. Vyzliekol si svoj plášť a vzal nôž a rozrezal ho napoly,

svoj meč, zabalil do neho toho starého tuláka, povedal, „Obaja môžeme žiť.“ Išiel domov a ľahol si spať. Ležal tam a myslel na toho starého muža, a plakal; niečo ho priamo zobudilo. Pozrel sa, stojac v izbe a tam stál Ježiš Kristus zahalený v tom istom starom kuse rúcha, do ktorého zahalil toho tuláka. Povedal, „Tak ako si urobil tomu najmenšiemu z týchto maličkých, urobil si to Mne.“ To je život hodný Evanjelia. Viete, ako aj on zapečatil svoj život, však?

²⁵⁸ Pozrite sa na Polykarpa, ako stál za krstom na Meno Ježiša proti rímsko-katolíckej cirkvi, a upálili ho na hranici, zrútili kúpeľný dom a upálili ho. Pozrite sa na Ireneu, a tých ostatných, ktorí trpeli pre tú príčinu. To sú životy, ktoré sú hodné.

²⁵⁹ Pozrite sa, čo povedal Pavol v Knihe Židom v 11.kapitole, povedal, že boli rezaní na kusy a trhaní od seba, túlili sa v ovčích kožiach a kozích kožiach po púšti a chudobní a tak ďalej, životy, ktorých tento svet nie je hoden. Tu to máte. Ten život je hodný Evanjelia. Ako obstojí ten môj a ten váš v deň súdu s takými ľuďmi?

²⁶⁰ Pozrite sa teraz na Pavla, ako ideme ďalej. On stál za Evanjeliom a nechal Ježiša prechádzať cez neho, nezáleží na tom ako, bez ohľadu na to, čo si o tom ktokoľvek myslel, či najvyšší kňaz... No, on išiel a bola mu za to odseknutá hlava. On bol hodnou reprezentáciou Evanjelia, nechajúc (Pozrite sa tam na to.), bez ohľadu na to, čo si ľudia mysleli, nechajúc ten prúd Večného Života prechádzať cez seba až tak, že povedal, „Bol by som prekliaty od Krista za mojich bratov.“ No, vy viete, čo robíte, keď získate Večný Život, tam je vaša otázka; tam je vaša odpoveď. Môžete vziať tú intelektuálnu stranu alebo vziať túto stranu. Ak ste skutočne získali Večný Život, to je to, čo sa deje. To je to, čo sa deje.

²⁶¹ Pavol, hotový byť prekliatym od Krista, aby nechal svojich ľudí, slepých, ignorantských ľudí, ktorí nepočúvali jeho Evanjelium... A ja myslím na svoju vlastnú hanbu. Bol som hotový vzdať sa ich, lebo ma nepočúvali. Cítim, že by som mal činiť pokánie a ja som činil pokánie. Vidíte?

²⁶² Všimnite si, bez ohľadu na to, čo si iní mysleli, tento druh života je hodný Evanjelia. No, končím.

²⁶³ Bohatý muž, ako väčšina z nás dnes, zabránil a odmietol Slovo Života, a stal sa členom cirkvi a ukázal život, ktorý je dokázaný v Biblii, že bol nehodný Evanjelia, ktoré mal prijať. Je to tak? Ako mohlo Evanjelium žiariť cez zatemnené svetlo ako toto, zapierajúc moc Božiu?

²⁶⁴ Teraz, jediný spôsob, ako žiť hodný život, je nechať Krista a Jeho

Slovo, ktorým je On Sám, odrážať Seba vo vás tak dokonale, až Boh potvrdí, čo povedal v Slove. Lebo Kristus zomrel, aby mohol ukázať Samého Seba pred Bohom ako Obeť, a to sa navrátilo späť vo forme Duchu Svätého, aby sa On Sám odrážal cez Svojich ľudí, aby niesol ďalej svoje dielo, odrážajúc Seba cez vás, aby vyplnil Svoje zasľúbené Slovo v týchto budúcich dňoch, ako počul Ján Krstiteľ, keď počul prichádzať Krista. A Kristus vošiel do vody, a Ján povedal, „Hľa, Baránok Boží.“ Nikto iný To nevidel, ale on To videl, to Svetlo prichádzajúce dolu z neba ako holubica, a Hlas hovoriaci, „Toto je Môj milovaný Syn, v Ktorom sa mi zaľúbilo prebývať.“ On To videl prichádzať, a Ježiš vykročil do vody, Emanuel, pred kazateľom, ktorý mal byť radikálny, vykročil do vody pred ľuďmi a povedal, „Chcem, aby si ma pokrstil.“

²⁶⁵ Ján povedal, „Pane, ja potrebujem byť pokrstený od Teba. Prečo prichádzaš Ty ku mne?“ Obidvoje očí sa stretlo, prorok a Jeho Boh. Amen. Mohli by ste, ako rád by som tam stál a sledoval to, videl tie Jánove prísne, hlboko položené oči ako sa stretnú s tými prísnyimi, hlboko položenými očami Ježiša, podľa tela boli bratrancami z druhého kolena.

²⁶⁶ Ježiš povedal, „Ján, nechaj to tak, lebo tak sa nám patrí. My sme Poslom na túto hodinu. Patrí sa nám, aby sme vyplnili všetku spravodlivosť.“

²⁶⁷ Ján si myslel, „Áno, On je Obeť. Obeť musí byť umytá pred tým, ako bude položená.“ Potom povedal, „Podť.“ A pokrstil Ho. Amen. Inými slovami, „Patrí sa nám, aby sme vyplnili všetku spravodlivosť.“ Ježiš vediac, že ten muž bol pravý, povedal, „Nikdy nebol muž narodený zo ženy taký ako on. On je viac ako prorok. Ak to môžete prijať, toto je viac ako prorok.“

²⁶⁸ A Ježiš hľadiac do jeho srdca a vediac to, Jeho vlastný bratranec sa tam s ním stretol tvárou v tvár. Ján povedal, „Pane, ja musím byť pokrstený Tebou, a prečo Ty prichádzaš ku mne?“

²⁶⁹ Povedal, „Vytrpíme to, Ján, ale pamätaj, patrí sa nám, aby sme vyplnili všetko, čo Boh zasľúbil, a Ja som tá Obeť. Musím byť umytý pred položením.“ Ó, ó.

²⁷⁰ A dnes, keď večerné Svetlá žiaria, keď neexistuje človek so zdravým rozumom, ktorý by nepovedal... Každý študent Biblie, ktorý pozrie do Biblie, vie, že toto je ten posledný deň. Potom sa nám patrí, aby sme padli z týchto veľkých múrov alebo utiekli od týchto vecí a dostali sa do spravodlivosti Ježiša Krista v týchto posledných dňoch a vzali na seba

Pečať Božiu predtým, ako by nám diabol dal znamenie šelmy. Ó.

²⁷¹ Áno. Modli sa k Bohu, aby nechal to Svetlo tohto dňa povstať v tebe, aby si bol poslušný služobník Boží, a potom nech to ovocie Ducha navždy zostáva v tvojom živote. A to je život hodný Evanjelia.

²⁷² Nechajte ma povedať toto, keď končím. Jediný spôsob, ten jediný spôsob, ako môžete žiť život, ktorý je hodný Evanjelia, je nechať Evanjelium samé, každý kúsok Evanjelia, prísť do vás a odrážať Jeho zaslúbenia späť, urobiť ich potvrdenými. Nech Boh žije vo vás, aby potvrdil tie zaslúbenia tohto dňa. Práve ako Ján, a Ježiš povedal Jánovi, „Nechajme to, Ján, to je v poriadku, ale my sme Poslami tohto dňa, a My máme vyplniť všetku spravodlivosť.“ A ak my sme kresťanmi tohto dňa, prijmime Ježiša Krista do našich srdc. A On je Slovo. Nezaprite nič z Toho, povedzte, „To je Pravda.“ A umiestnite To do vášho srdca, a sledujte ovocie Ducha na vás, a vyplňte každé zaslúbenie, ktoré On zaslúbil v Biblii. Boh chce vyplniť Svoje Slovo, a On nemá iné ruky ako moje a vaše. On nemá iné oči ako moje a vaše. On nemá iný jazyk ako môj a váš. „Ja som Vinič; vy ste letorasty.“ Letorasty nesú ovocie. Vinič vyživuje letorasty. To je život, ktorý je hoden.

²⁷³ Moja modlitba je pre tých pri rádiu alebo pri páske a tých, ktorí sú prítomní, nech Boh všetkej milosti z neba žiaril Svojim požehnaným Svätým Duchom na nás všetkých, aby sme od tohto večera mohli žiť život, o ktorom by Boh mohol povedať, „Som potešený; vojdí do večných radostí, ktoré boli pre teba pripravené od založenia sveta.“ Nech Boh neba pošle Svoje požehnanie na všetkých vás ľudí.

²⁷⁴ Modlím sa, aby Boh požehnal vás, ženy, dnes večer, ktoré máte krátke vlasy, takým spôsobom, že uvidíte, a odídete od tohto moderného trendu dňa a uvedomíte si, že Biblia hovorí, že by ste to nemali robiť. A ak ste vinné nosenia nemorálneho oblečenia, aby Boh neba vylial Svoju milosť do vašich srdc, aby ste to už nikdy viac nerobili, aby ste už nikdy neboli znovu vinnými takej veci. Nech to Svätý Duch pred vami otvorí a ukáže vám to. Nech vy, bez krstu Duchom Svätým...

²⁷⁵ Nech vy, muži, ktorí máte svoje ženy a dovoľujete im, aby boli šéfkami v dome a viedli vás, nech vám dá Boh neba milosť postaviť sa na nohy a priviesť tú ženu naspäť do k zdravému rozumu, a uvedomiť si, že to je vaše miesto v Kristovi. Nie už viac šéfka, ale ty si hlavou v dome. Pamätajte, ona nie je ani v originálnom stvorení; ona je len tvoj vedľajší produkt, daná ti od Boha, aby sa o teba starala, udržiavala tvoje oblečenie čisté, pripravovala ti jedlo, a tak ďalej. Ona nie je tvoj diktátor.

²⁷⁶ Vy, americké ženy, pobeľujete s farbou na papuli a s nosom vytrčeným do hora tak, že ak by pršalo, utopilo by vás to, a potom si myslíte, že ste nejakými diktátormi. Si ním pre nejakú bábovku, ale nie pre skutočného syna Božieho. Je to pravda, je to pravda. Nech vám, muži, dá Boh milosť ako synom Božím, aby ste zastavili takéto nezmysly. Je to tak.

²⁷⁷ Nech vám dá milosť, aby ste odhodili tie cigarety, prestali počúvať tie špinavé vtipy, všetky tie nezmysly. Buďme synmi Božimi, aby sme mohli kráčať život, ktorý je hodný Evanjelia. Keď niekto ide dolu ulicou, povedia, „Ak kedy bol nejaký kresťan, tak tam jeden ide. Tam ide jeden, cez ktorého sa Boh prejavuje, a ten človek je skutočný kresťan.“ Ak kedy bol nejaký kresťan... Možno si myslíte, že vyzerá staromódne. Ona je skutočná dáma. Tam to je.

²⁷⁸ Buďte uznávaným kresťanom, lebo my sme tu cudzincami. Toto nie je náš domov. Náš domov je hore. My sme synovia a dcéry Kráľa, Toho Kráľa. Nechajme, aby naše životy boli uznávané životy, nech žijeme život, ktorý uctí tú vec, ktorú si nárokujeme, že sme, kresťania. A ak nemôžete žiť ten druh života, potom sa prestaňte nazývať kresťanmi, lebo robíte iba hanbu.

²⁷⁹ Ďakujem vám, ľudia. Ako tu sedíte v túto horúcu noc, dúfam, že nikto z vás nebude stratený toho dňa. Dúfam, že vy a ja spolu nájdeme milosť pred Bohom, že budem schopný vždy stáť za tým, čo je Pravda, nikdy vás nezraniť, ale nikdy sa nebáť povedať vám celú pravdu. Vidíte? Ak by som to robil, nebol by som dobrým druhom otca, ak by som nechal svoje deti robiť čokoľvek. Napravím ich. Ktorákoľvek láska to urobí. Láska napráva. Pamätám si, ako si mi vtedy napísal ten odkaz, Pat. Stále ho mám. Tá láska je naprávajúca, Biblia tak hovorí. A ak nie je naprá... To je ten dôvod, prečo nás Boh napráva; On nás miluje.

²⁸⁰ Nech odteraz žijeme život, ktorý je hodný, so sladkosťou a jemnosťou. Nevšímajte si, povedzte... „Nuž, nech je požehnaný Boh, viem, že ona to má; hovorila v jazykoch; tancovala v Duchu.“ To je v poriadku, ale ak ona nemá ovocie Ducha, Duch tam nie je. Ona len napodobňuje nejaký druh emócie alebo niečoho, lebo Svätý Duch môže žiť len život ovocia Ducha; to je jediný spôsob, ako to môže robiť.

²⁸¹ Nech vás Boh žehná. Skloňme na chvíľu svoje hlavy. Nech Boh, ktorý vylial Svoje Svetlo v tomto poslednom dni, ktoré leží tu predomnou z Jeho Biblie, a fotka toho Anjela, toto tajomné Svetlo vo forme pyramídy, že dokonca ani vedci nevedia, ako sa to tu dostalo... Oni to nemôžu vysvetliť, ale, Otče, my sme vďační; Ty si nám povedal

mesiace predtým, ako sa to stalo; a my sme Ti vďační. Nech sa ľudia, ktorí sú nazývaní Tvojím Menom, oddelia dnes večer od hriechu, Pane, od nevery.

²⁸² Možno, ak som musel hovoriť tak prudko proti našim sestrám, to nie je preto, že ich nemám rád, Pane, ale ja nechcem vidieť diabla, ako s nimi skoncuje, až kým v jednom z týchto dní nepadnú mŕtve, a potom sa snažia stretnúť sa s Tebou v takom stave, po tom, čo počuli Pravdu Božiu ako toto. Nech cítia, že to dlžia samy sebe, aby šli skúmať Písma a videli, či je to pravda, potom šli dolu na kolená úprimne, a povedali, „Bože, je to Pravda?“ Potom to bude všetko, čo bude potrebné, Pane, ak v tom budú úprimné, lebo Tvoje Slovo je Pravda.

²⁸³ Ľudia tu sedeli... mnohí z nich mali možno veci, ktoré ich zranili. Ale Duch Boží k nim hovoril, a oni ticho sedeli a počúvali. Je neskorá hodina. Je neskorá hodina večer, a je tiež neskoro v čase, v ktorom žijeme. Slnko zapadá; svet chladne. Bože, temnota čoskoro padne, a potom príchod Pánov, aby vzal svoju cirkev preč. Ako Ti za to ďakujeme, Pane.

²⁸⁴ Modlíme sa teraz, aby si požehnal každú osobu v Božskej Prítomnosti. Každého, kto počúva túto pásku, Pane, všade po svete, nech utečú od všetkých tých vyznaní a vecí, a prídu a slúžia živému Bohu, prídu a investujú do toho, nech robia ako kráľovná z juhu. Ona prišla, trvalo je to tri mesiace, aby sa dostala tam, kde človek reprezentoval Ježiša Krista, alebo Boha neba, Šalamúna. Ježiš povedal, že ona prišla z najvzdialenejších častí zeme, aby počula múdrosť Šalamúnovu, a hľa, väčší ako Šalamún je tu. A my vieme, že väčší ako Šalamún je tu, ten Sám veľký Svätý Duch je tu, konajúc cez ľudí. Ako Ti za to ďakujeme, Otče. Modlím sa, aby požehnaná...

²⁸⁵ Nuž, požehnaj nášho drahého pastora, brata Nevilleho. Pane, ako sa na neho dívam a myslím na jeho úsilie lásky, moje srdce len skáče. Milujem ho. Vidím ho, ako sa díva na svoju manželku a svoje malé deti, modlím sa, Bože, aby si ho posilnil, dal mu odvahu, požehnal ho na mnoho, mnoho rokov služby v tomto veľkom žatevnom poli, v ktorom sa nachádzame.

²⁸⁶ Požehnaj všetkých týchto slúžiacich bratov, ktorí tu dnes večer sedia. Mnohí z nich sú návštevníci z iných miest. Modlím sa, aby si bol s nimi. Tam je Junie, a brat Ruddell, a tí vzácní muži, ktorí sú sesterskou cirkvou k tejto tu cirkvi, stojaci a držiaci Svetlo Evanjelia v rôznych častiach miest na okolí, pre to isté Svetlo, zápasiaci za Neho. Ďakujem Ti za týchto mužov, Pane. Povzbud' ich a daj im milosť, aby vydržali tie veľké skúšky a veci, ktoré prichádzajú na zem, aby vyskúšali

všetkých kresťanov.

²⁸⁷ Uzdrav chorých a postihnutých, Pane. Buď s nami teraz počas tohto nasledujúceho týždňa. Daj nám odvahu. Nech tie malé potrhane nedel'né lekcie dňa nikdy neopustia ich srdce. Nech rozjímajú deň i noc. Daj tieto požehnania, Otče. V Mene Ježiša Krista to prosím. Amen.

²⁸⁸ Milujete Ho? Veríte tomu? Zaspievajme znovu našu dobrú pieseň, „Milujem Ho, milujem Ho,“ ako sa spolu zjednotíme. Kde je sestra Ungrenová, je tu? Jeden z nich, alebo sestra, ktorá hrala na piáno... Jedna z tých dám tu... Nevidím... Áno, tu je tá dáma. V poriadku.

²⁸⁹ Chcel som dnes večer, so všetkou úctou, ale nevidel som brata Ungrena, chcel som, aby dnes večer pre mňa zaspieval, „Preslávný Bože.“ A myslím, že brat odišiel domov. Vidíte? Počul som dnes ráno tú pieseň a veľmi som si to cenil. Ó, ó, to v mojom srdci zvonilo. A chcem ho počuť spievať, „Preslávný Bože.“

²⁹⁰ No, spievajme, „Milujem Ho.“ Všetci spolu. No, len zavrite oči a pozrime sa teraz na Neho. Povedzte, „Pane, keď je vo mne niečo z tejto telesnosti, vezmi to preč hneď teraz. Vezmi to preč.“ A vy vonku, ktorí počúvate túto pásku, keď počujete túto pieseň, spievajte s nami, potom rovno v tom kresle, kde sedíte, ak je tam... ak ste obvinení Slovom... Ak si nemyslíte, že je to Slovo, skúmajte Písma, vidzte, či je to správne. Tak sa vám patrí; znamená to Život alebo smrť. A potom, zatiaľ čo spievame túto pieseň, ak je v tvom živote telesnosť, či nezdvihneš svoju ruku vo svojom kresle. Nech tvoje deti a manželka pozdvihnú svoje ruky, tvoji milovaní okolo teba, spievajte „Milujem Ho,“ a dajte Mu svoj život, a povedzte, „Očisti ma, Pane, od všetkého zla.“ Zatiaľ čo teraz spievame, povstaňme.

Milujem Ho, mi...

(Pane Ježišu, modlím sa, aby si uzdravil ľudí, ktorí budú nosiť tieto vreckovky. Žehnám ich v Mene Ježiša Krista. Amen.)

A vykúpil mi spasenie
na Golgote.

²⁹¹ Teraz, v tomto veľkom požehnaní (Len to ďalej hraj, sestra.), zavrite len oči a premýšľajte teraz chvíľu. Modlime sa vo svojom srdci. „Pane Ježišu, preskúmaj ma. Skutočne Ťa milujem? Povedal si, „Ak Ma milujete, zachováte moje prikázania. Ak Ma milujete, zachováte Moje

Slovo.“ A potom vo svojom srdci povedzte, „Pane, daj, nech zachovám Tvoje Slovo. Nech to zachovám vo svojom srdci, aby som nikdy proti Tebe nezhrešil (To je nevera v čokoľvek, čo si povedal.).“

²⁹² A teraz, zatiaľ čo spievame, „Milujem Ho,“ potrasme si ruky s niekým, kto je blízko nás; len sa natiahnime a povedzme, „Nech ťa Boh žehná, brat alebo sestra.“ Skutočne potichu teraz.

Milujem Ho...(Nech ťa Boh žehná, brat. Nech ťa Boh žehná, brat. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, sestra.)

A vy... (Nech ťa Boh žehná, sestra. Nech ťa Boh žehná... Nech ťa Boh žehná.)

na Golgote.

²⁹³ Teraz, pozdvihnime ku Nemu svoje ruky.

Milujem Ho, milujem Ho,
lebo On prv miloval mňa,
a vykúpil mi spasenie
na Golgote.

²⁹⁴ Milujete Ho? Nie je On nádherný? Modlím sa za každého z vás, deti. Na čo by to bolo dobré, aby som tu stál a hovoril tieto veci, ak, vo svojom srdci by som si nemyslel, že vám to pomôže? Keď som unavený a zničený... Proste tu ledva stojím. Bolia ma nohy, a moje topánky, stál som v nich až sú úplne spotené, a všetko, až mám otlaky. A som tak unavený. Už nie som dieťa, a kázal som troj až štvorhodinové kázne a modlil som sa za chorých a chodil som dňom i nocou. Prečo by som tu stál a robil to? Viete o všetkom tomto po tridsať rokov, ak to bola popularita, vyhýbam sa tomu. Viete, že neberiem peniaze; viete to. A ja som ne... Či som vám povedal niečo v Mene Pánovom, čo by sa nestalo? Viete, že je to pravda. Milujem vás. Je to láska Božia, ktorá je v mojom srdci za každého jedného z vás. Prajem si, aby som mohol... Prajem si, aby som mohol stáť pred Bohom a povedať, „Bože, daj, nech im pomôžem. Nechaj ma to urobiť.“ Nemôžem to urobiť. Každá osoba musí stáť za seba. Vidíte?

²⁹⁵ Verím, že všetci teraz ideme hore, v jednom z týchto dní. A ak sa stane, že zaspíme pred tým časom, ak od vás budem zobratý, pamätajte, stretnem vás tam. Viem, že to tam je. Práve to videnie, ktoré vám všetko povedalo, bolo dokonalé, sa stalo práve tak, ako to On povedal. Ani jedno o ktorom ste počuli počas tých všetkých rokov, že by som vám kedy povedal niečo, čo sa stane, že by sa to nebolo stalo. Ten svet tam viem o tom. Nikdy ste to nevideli na pódiu iné, ako že To každému povedalo pravdu. Vidíte? Vždy to tak bolo. Ten istý Boh ma nechal pozrieť za oponu času, a videl som tie ženy a tých mužov, ako kládli ruky okolo mňa a objímali ma, povedali, „Ó, brat Branham.“ Ja jednoducho nemôžem sedieť. Ak som unavený, aj tak pôjdem.

²⁹⁶ Bolí ma chrbát a ... Každý deň... Ja, ja, ja mám 54 rokov. Viete, každý deň vás niečo nové bolí. Mojou modlitbou je: Bože, drž ma pokope; drž ma pokope, aby som mohol kázať Slovo a stáť na tej Pravde, až kým neuvidím môjho chlapca, Jozefa, dosť veľkého a naplneného Svätým Duchom, že budem môcť vziať tú starú opotrebovanú Bibliu a vložiť ju do jeho rúk a povedať, „Synu, nes To do konca svojho života. Nerob na Tom kompromisy.“

²⁹⁷ Myslel som si, že možno Billy bude kázať Evanjelium. Boh ho nikdy nepovolal, ale verím, že Jozef, dokonca ten malý neriadny chlapec, akým on je, verím, že Boh ho povolal. To je ten dôvod, prečo s ním deti nevychádzajú. On je vodca. A ja viem, že Boh ho povolal. Chcem ho vytrénovať v spôsobe Slova, spôsobe Slova Pánovho, aby neopustil to Slovo, chcem to sám urobiť, ak Boh bude chcieť. A keď zostarnem a ustúpim a uvidím ho stáť za kazateľňou a povedať, „Pre toto isté Evanjelium stál môj otec. On tam dnes večer sedí starý a zlomený, ale chcem zaujať jeho miesto a obuť jeho topánky.“ Stáť tam.

²⁹⁸ Potom sa pozriem hore a poviem, „Pane, nechaj svojho služobníka odísť v pokoji.“ To je to, čo tak veľmi túžim vidieť. Dokiaľ príde ten čas...

²⁹⁹ Potom, čo ak by som povstal v ďalšej generácii. Nemôžem. Musím prísť s touto generáciou. Musím stáť s vami. Vy ste tí, za ktorých musím stáť a vydať počet pred Bohom z Evanjelia, ktoré som kázal. Myslíte si, že by som tu stál a snažil sa vás odvrátiť od niečoho, čo si myslím, že je správne? Povzbudil by som vás, aby ste to šli urobiť, ale viem, že keď je to nesprávne, chcem vás z toho dostať, do toho, čo je správne. Skutočne z môjho srdca, Boh mi je svedkom, milujem každého z vás skutočnou Božskou kresťanskou láskou. Nech vás Boh žehná. Modlite sa za mňa.

³⁰⁰ Neviem, čo drží moja budúcnosť, ale viem, kto drží moju budúcnosť, tak v tom odpočívam. Predávam túto kazateľňu človeku, v ktorého mám

najvyššiu dôveru ako v služobníka Ježiša Krista, nášmu pastorovi, bratovi Nevillemu.

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí